

Tiskovina
redna plačila pri peti mes. Ljubljana

tabor

številka 7-8, julij-avgust 2010, letnik LV
revija Zveze tabornikov Slovenije

Državni mnogoboj

Tabor na obisku: Rod mirne reke

Intervju: Vojko Vičič - Vičo

Foto: SINI

V Gardaland po otroške norčije

V soboto, 5. 6. 2010, smo se taborniki iz Rodu Pusti grad Šoštanj odpravili na izlet v Gardaland. Izlet smo organizirali za vodstvo rodu, naše vodnike in ostale prostovoljce, ki skozi vse leto žrtvujejo svoj čas in prostovoljno pomagajo vzgajati mlade tabornike in jih učijo taborniškega znanja. Celotno zavedo je v veliki meri financiralo društvo in se tako na nek način zahvalilo vsem prostovoljcem. Prav vsi smo neizmerno uživali na različnih adrenalinskih, mokrih, hitrih, z glavo navzdol visečih in vriskajočih kompleksih. V bližini pa smo si ogledali tudi SEA LIFE Aquarium, kjer smo lahko uživali ob morskih in tropskih ribicah vseh vrst. In ker so nekateri akvariji narejeni tako, da imajo na sredi posebno komoro, smo nekateri za hip skočili tudi v akvarij in si ogledali, kako se počutijo ribice, ko gledajo nas.

Lep in vroč dan se je končal kar prehitro. Dolga pot nazaj pa je ob kitari in petju minila kar hitro.

Za naslednje leto pa že načrtujemo nov nagradni izlet. Kam ... pa naj zaenkrat ostane skrivnost.

SiNi

Foto: SINI

Taborniški mnogoboj Koroško-šaleško-zgornjesavinjskega območja

V soboto, 22. maja, je v Šoštanju in okolici potekal območni mnogoboj Koroško-šaleško-zgornjesavinjskega območja v taborniških disciplinah. Odličnega razpoloženja ni pokvarilo niti malce muhavo vreme, ki je tekmovanje za kratek čas malce zmotilo s krajšima plohama.

Tekmovanja se je udeležilo več kot 300 tabornikov iz Koroško-šaleško-zgornjesavinjskega območja.

Za nami je torej pestra taborniško in športno obarvana sobota. Kot organizator se je Rod Pusti grad Šoštanj ponovno odlično izkazal in si pridobili še kakšno novo dragoceno izkušnjo, tekmovalci pa so vsi dobili imeniten prikaz svojega celoletnega pridobivanja znanja.

SiNi

Splavili smo nov kombi

V četrtek, 17. 6. 2010, smo bili vsi taborniki iz Šaleške zveze tabornikov - regionalne skavtske zveze, do ušes nasmejani in zadovoljni. V okviru otvoritvene slovesnosti Adventure race 2010 smo s krajšo slovesnostjo in nekaj besedami v uporabo prejeli nov taborniški kombi, ki je zamenjal že zelo odsluženo vozilo. Nakup novega kombija je plod večletnih sanj in vsaj dveletnega iskanja sponzorjev in donatorjev ter lastnega zbiranja denarja. A uspelo nam je in na novo vozilo smo odkrito lahko zelo ponosni.

SiNi

Foto: SINI

Septembrski Tabor

Naslednja številka Tabora izide 10. septembra. Pri-spevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. avgust.

Uredništvo

Poletje JE

Taborniki smo ena čudna bitja ... Ko smo ob koncu šolskega leta vsi okupirani s kontrolnimi nalogami, "popravci" in izpiti, in ko vsi že komaj čakamo počitnice, si kljub vsemu želimo v poletju ne samo poležavati in lenariti, temveč ga izkoristiti za to, da postanemo izkušenejši, spretnejši in pametnejši. Poleg taborjenj, s katerih se vračamo polni nepozabnih trenutkov in novih izkušenj, želimo od poletja še nekaj več. Kaj je tisto, kar mi bo dalo znanja, ki mi bodo pomagala pri vsakodnevnih opravkih, pri organiziranju izleta s prijatelji, pri zagovoru seminarske naloge na fakulteti, pri prepričevanju mame, da res nujno rabim nove čevlje? Če to ni inštruktaža!?

Letošnje leto bo Tečaj za vodje potekal od 14. do 21. avgusta 2010, na legendarni lokaciji v Gozdni šoli v Bohinju. Temeljni tečaj je namenjen vsem, ki si želijo pridobiti znanja vođenja, planiranja, timskega dela in ki želijo svojemu rodu (in sebi) vdahniti svež veter in novo motivacijo. Vzporedno s temeljnim tečajem bo potekal nadaljevalni tečaj. Na njem bomo predelali vsebine na drugačen način in se še bolj podrobno posvetili določenim vsebinam, kot so retorika, odnosi z javnostjo, finance ...

Seveda pa inštruktaža ni samo to. Je viteštvo, je Inštruktorska balada, je kuharica Ana, je mrzlo Bohinjsko jezero, je Zgodba o starki ... in je nepozabna in neponovljiva izkušnja. Kdor pride enkrat v Gozdno šolo, se bo tja vedno vračal z metuljčki v trebuhu. Zato pocukajte za rokav vašega načelnika ali načelnico in se prijavite na letošnjo inštruktažo, ki bo zavita v grajski vonj in viteški dotik srednjega veka.

Se vidimo v Bohinju!

Meta, RSK Škofja Loka
Načelnica RSK in vodja nadaljevalnega tečaja

Kazalo

- 12 Faca vod
- 15 Intervju: Vojko Vičič - Vičo
- 18 Tabor na obisku v Mirni
- 21 Priloga eduAkcija
- 29 Astronomija
- 32 Klemen Markelj
- 37 Bičikleta žur
- 38 Državni mnogoboja

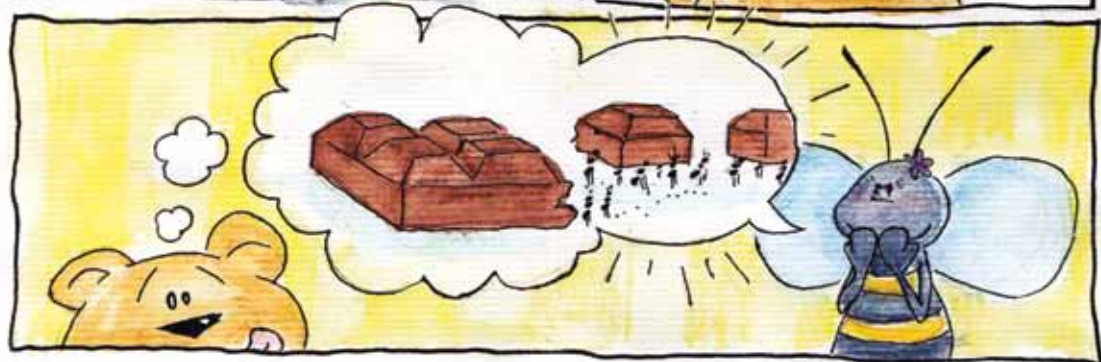

Najmlajši taborniki na orientacijskem pohodu letošnjega Državnega mnogoboja. Foto: Sini

na TABOR!

TAKO!
KONČNO
LAHKO
ZAKORAKAVA
NOVEMLI
TABORU NAPROTI.

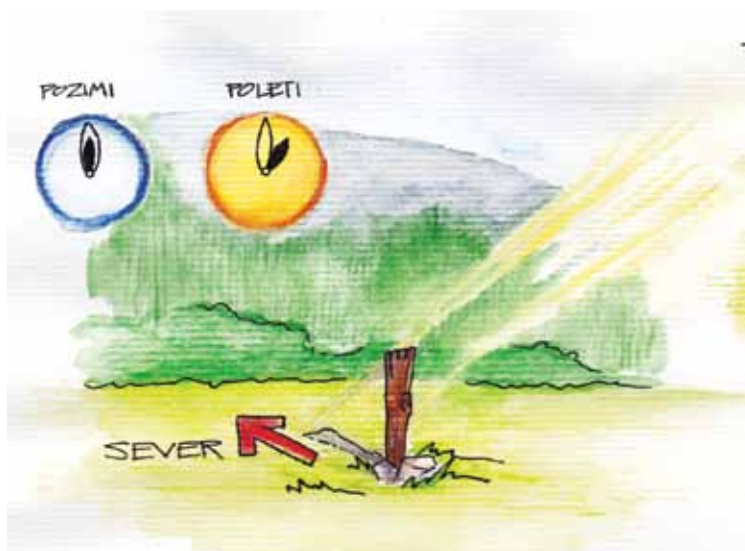
Kam pa kam?

Orientacija po naravnih znakih

Kot taborniki se večkrat potepamo po naravi in kljub temu, da je tabornik vedno pripravljen, se nam kdaj lahko zgodi, da malo zaidemo, pri sebi pa nimamo kompasa, kaj šele GPS-a. Vendar nič hudega, tabornik se vedno znajde! Le natančneje moramo pogledati in narava nam bo z veseljem dala kakšen namig, kam naprej ...

SENCE

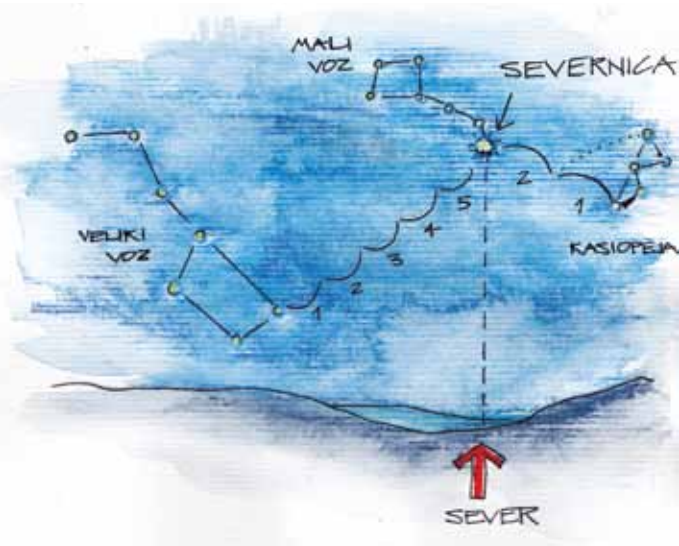
Tudi, če ne poznamo dobro gibanja Sonca, nam lahko skupaj s sencami pove, kje je sever. V tla zapičimo palico in ko bo njena senca najkrajša - kadar je Sonce najvišje na nebu (pozimi je to ob 12:00, poleti pa zaradi premika ure ob 13:00), bo senca usmerjena proti severu.

ZVEZDE

V jasnih nočeh vidimo nad seboj na tisoče zvezd, s katerimi si lahko precej natančno pomagamo tudi pri orientaciji. Le zvezdo Severnico moramo najti in ta nam bo povedala, kje je sever. Severnico poleti ponavadi iščemo s pomočjo Velikega voza -

ta izgleda kot nekakšna velikanska ponev iz 7 zvezd. Ko smo ga našli, le pomnožimo razdaljo med zadnjima dvema zvezdama s 5 in že smo pri Severnici. To svetlo zvezdo pa lahko najdemo tudi s pomočjo Kasiopeje - skupine 5 zvezd, postavljenih v cik-cak oz. pokonci postavljene črke »W«. Razdaljo med zvezdama na koncih Kasiopeje podvojimo in pravokotno prenesemo na levo in se spet znajdemo pri Severnici.

LETNICE

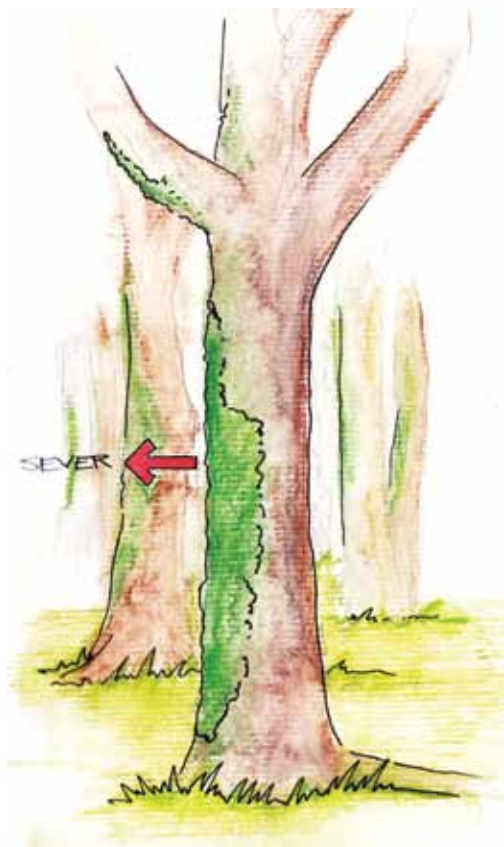
Na sveže požaganih štorih so letnice lepo vidne in če si jih pobliže pogledamo, bomo ugotovili, da se na severni strani držijo bolj skupaj kot na južni.

MAH

Zaradi večje vlage in manj svetlobe bomo verjetno več maha našli na severni strani debel dreves, vendar je ta metoda zelo nenatančna, zato vedno preverimo, kje je sever, še z drugimi metodami.

Ne pozabi, da je orientacija po naravnih znakih povečini precej nezanesljiva, zato večkrat preveri, kam te znaki vodijo. Če se le da, ne pozabi na kompas – ta namreč najbolje ve, kje je sever!

POBOČJA

Če se nahajamo v bolj hribovitem svetu, bomo verjetno opazili, da se različne strani hribov med seboj razlikujejo. Povečini so poseljena le južna pobočja, na katerih lepše uspeva tudi gozd, medtem ko so severna bolj redko porasla in strmejša, na njih pa se bo tudi sneg ohranil dlje časa.

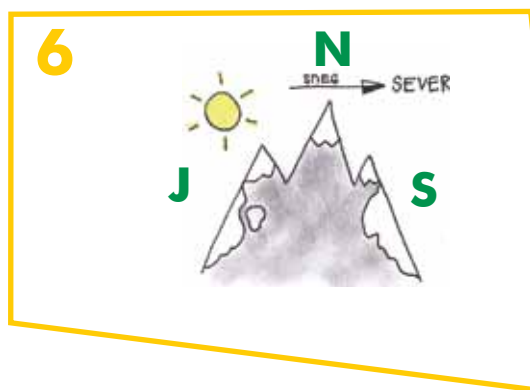
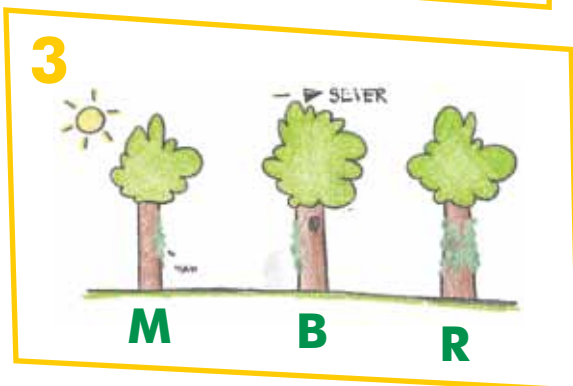
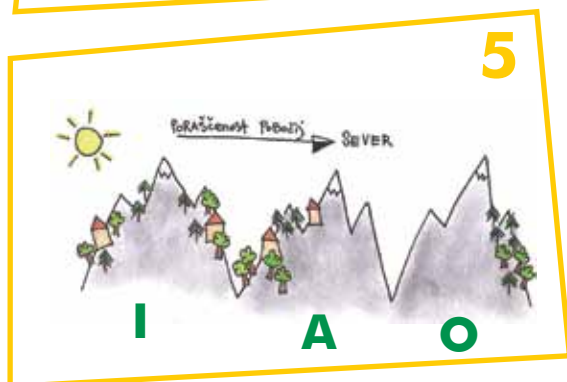
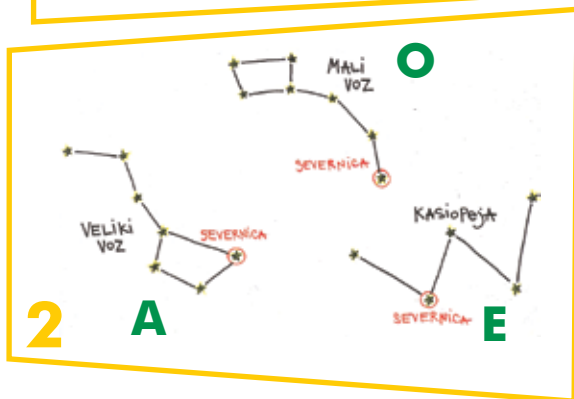
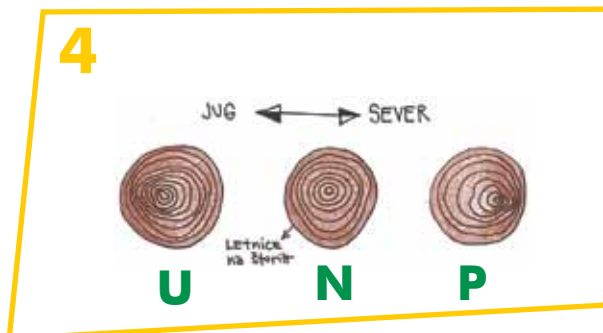
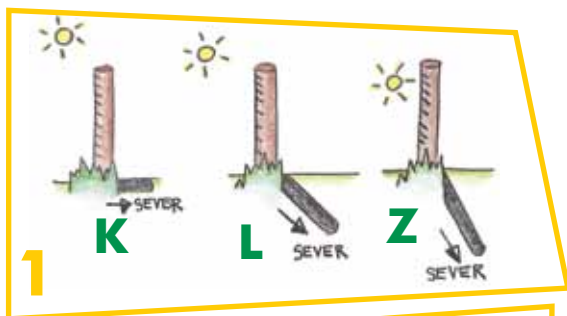
Razvedrilo

Vesna Boštjančič

Ugotovi, katera izmed sličic v vsaki seriji je pravilna, in obkroži črko pri izbrani sličici. Črke vpiši v kvadratke in ugotovil boš, kateri pripomoček je najbolj zanesljiv pri orientaciji.

Pomagaš si lahko s poučnim besedilom »KAM in KOD - orientacija po naravnih znakih«.

1	2	3	4	5	6

Taborniška (ne)znanja

Vezave - 1. del

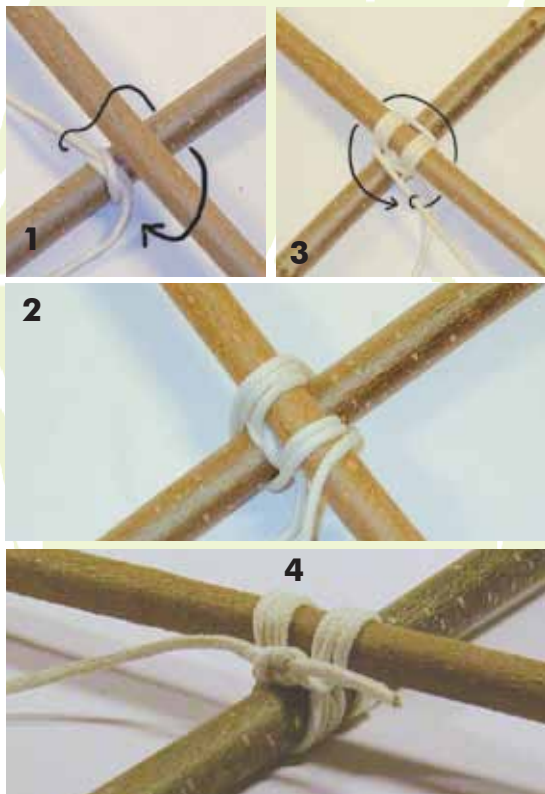
V tokratni številki se spuščamo v spoznavanje in osvežitev znanja o vezavah, ki jih boste med poletnimi počitnicami pri izgradnji taborov in podobnem prav gotovo potrebovali.

Nekaj pomembnih navodil, ki se jih je pri vezavah dobro držati:

- vedeti moramo, kdaj, kje in za kaj bomo katero vez uporabili,
- ovoji vrvi morajo potekati vzporedno in jih ne križamo,
- ovoje in vezave moramo dobro zategniti,
- če je mogoče, uporabljamo vrvi iz naravnih materialov oz. vite vrvi, ki so manj prožne in se ne raztegujejo,
- vse vezi delamo in uporabljamo na praktičnih primerih (ajanje, signalni stolp, pionirski objekti na taboru, trinožnik za kuhanje ...).

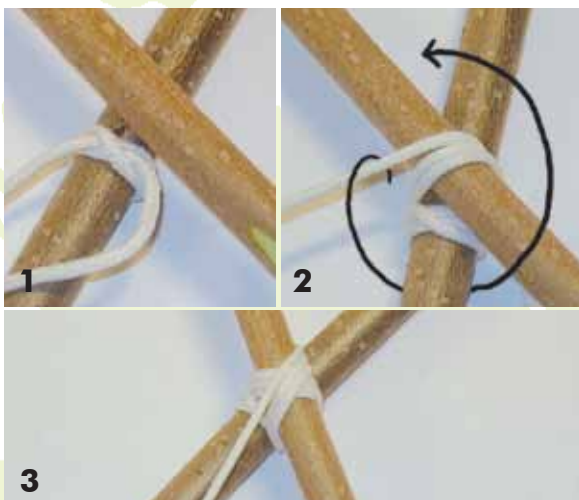
Kvadratna vez

Uporabljamo jo za privezovanje prečk pod pravim kotom. Začnemo z vrznim vozlom na enem drogu, nato drogova ovijamo v obliki kvadrata (paziti je treba na velikost zank in vzporedno ovijanje), vez prečno zategnemo in končamo z ambulantom vozlom. Ovijemo trikrat in zategnemo dvakrat.

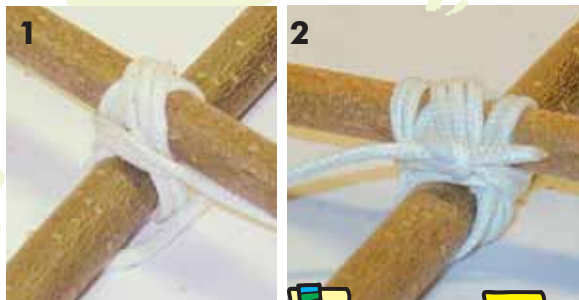
Diagonalna vez

Uporabljamo jo za privezovanje prečk, ki se križajo pod kakršnimkoli kotom (le pod pravim ne). Naredimo vrzni vozle na enem drogu, nato drogova ovijamo najprej v eni in nato še v drugi smeri. Vez utrdimo s prečnim ovitjem in zaključimo z ambulantom vozlom. Slabost te vezi je, da ni fiksna in jo je treba utrditi z dodatno prečko (namesto nje lahko uporabimo križno vez).

Križna vez

Uporabljamo jo za privezovanje prečk, ki niso pravokotne. To je pravzaprav kombinacija kvadratne in diagonalne vezi. Najprej naredimo začetni vrzni vozle, nato prečki ovijamo z ene strani, nato pa še z druge, tako kot pri diagonalni vezi. Prečki utrdimo z dodatnim ovijanjem - tako kot pri kvadratni vezi - in zaključimo s prečnimi ovitji in ambulantom vozlom.

Sive celice

Sudoku

5	7			9	4		2	
1		3	5			4		9
	6		1		8	3		7
2			6					8
3					9			
	9	7		4				
6			8	7				
7	4	2				8	3	1
9	8					6		

Premetanka

»Slovenska mesta«

Vstavi besede: Jesenice, Novo Mesto, Trbovlje, Murska Sobota, Ljubljana, Ptuj, Koper, Celje

E	R	T	Z	U	I	O	P	Š	A	S	D
J	E	S	E	N	I	C	E	F	N	G	H
J	K	L	Č	Ž	C	V	B	N	O	M	P
A	E	D	V	N	T	H	G	F	V	D	T
T	R	B	O	V	L	J	E	L	O	R	U
L	K	J	H	G	F	D	S	A	M	K	J
S	L	O	V	E	N	I	J	A	E	O	S
L	J	U	B	L	J	A	N	A	S	P	G
T	R	E	Z	U	N	G	H	D	T	E	H
P	O	I	U	Z	T	R	E	A	O	R	R
I	C	E	L	J	E	H	A	L	M	G	T
M	U	R	S	K	A	S	O	B	O	T	A

Opise iz premetanke povežite z ustreznimi mesti.

1. Naše glavno mesto	A. Jesenice
2. Prvo dobilo mestne pravice	B. Novo mesto
3. V mestu je naše edino pristanišče	C. Trbovlje
4. Beseda KRKA pove vse	Č. Murska Sobota
5. Nad njim je grad z lepim razgledom	D. Ljubljana
6. Nahaja se na SV Slovenije	E. Ptuj
7. Ima 360 metrov visoko stavbo	F. Koper
8. Železarna je tam doma	G. Celje

Kviz - Taborniška (ne)znanja

1. Katero vez uporabljamo za privezovanje prečk pod pravim kotom?

- križno vez
- kvadratno vez
- diagonalno vez

2. Katera vez je pravzaprav kombinacija kvadratne in diagonalne vezi?

- diagonalna vez
- kvadratna vez
- križna vez

3. Za privezovanje prečk, ki se križajo pod kakršnimkoli kotom (le pod pravim ne), uporabljamo ...

- diagonalno vez
- križno vez
- kvadratno vez

4. Katero vez ovijemo trikrat in zategnemo dvakrat?

- kvadratno vez
- križno vez
- diagonalno vez

5. Prečki utrdimo z dodatnim ovijanjem. Za katero vez to velja?

- za diagonalno vez
- za kvadratno vez
- za križno vez

4 - a, 5 - b.

Rešitve kviza iz prejšnje številke so: 1 - a, 2 - c, 3 - b,

Sedempikčasta polonica - pikapolonica

(Coccinella septempunctata)

Pikapolonica je žival, ki se je vsakdo razveseli - najsi si kaj zaželi in jo nato spusti v nebo ali pa se zave, da mu bo pomagala pri odstranjevanju škodljivih listnih uši s sadnih dreves, poljščin in drugih gojenih rastlin.

Življenjski prostor

Polonice živijo povsod po svetu, vendar jih je največ v zmernem podnebnem pasu Evrope in Severne Amerike. Samo izjemoma jih srečamo v tropskih pragozdovih, kjer domuje veliko število drugih vrst žuželk.

Polonica s sedmimi pikami (pikapolonica), *Coccinella septempunctata*, je najbolj pogosta in tudi najbolj razširjena vrsta polonic v Srednji Evropi.

V posebno velikem številu najdemo pikapolonice na območjih, ki jih je človek že spremenil, kot na primer v zapuščenih vrtovih, v varovanih nasadih, prostorih, kjer je veliko kopriv in naravnih zelišč. Tu je ogromno listnih uši, ki so njihov poglaviten vir hrane. Rastlinojede so le nekatere redke vrste pikapolonic iz Južne Afrike.

Hrana

Prehranjuje se z listnimi ušmi. To so majhni, nezaščiteni insekti, ki se prisepajo na vrtna rastlina in nekatera drevesa (npr. na češnje). Listne uši se premikajo počasi in se ne morejo braniti, zato pikapolonice predstavljajo lahek plen. Ličinke pikapolonic pojedjo več kot odrasli osebk, pri tem pa se lahko zgodi, da zraven pojedjo tudi svoje manjše sorodnike.

Razvojni cikel

Parijo se spomladi in poleti. Samica izleže od 200 do 1000 jajčec, ponavadi

blizu kolonije listnih uši. Po 3 do 5 dneh se izležejo ličinke, ki so podolgovate in zrastejo

do 8 mm. Na začetku so črne, kasneje pa modrosive. Ličinke se hranijo 10 do 30 dni, nato pa se zabubijo za 3 do 12 dni, odvisno od temperature. Celoten razvojni cikel pikapolonice traja 4 do 7 tednov, tako da se lahko preko poletja razvije večje število generacij. V zmernem podnebnem pasu prezimijo pikapolonice le kot odrasle žuželke. Milijoni pikapolonic se združijo v jugozahodnem delu ZDA, kjer kot svetleča plast prekrivajo zemljo. ■

Ali veš, da ...

- so pikapolonice uporabili za zatiranje škodljivcev tudi v drugih delih sveta, npr. v Kaliforniji so že okoli leta 1900 iz Avstralije uvozili pikapolonice vrste *Rhodalia cardinalis*, ki je rešila nasade limon pred kaparjem (listna uš)?
- je največja vrsta v Evropi velika pikapolonica?
- se ličinke majhne ose *Perilitiscoccinellae* izležejo v telesu pikapolonice in jo pri živem telesu požro?
- vse polonice nimajo pik - vrsta *Paramyia oblonguttata* ima proge?
- če je pikapolonica napadena, refleksno izloči hemolimfo iz sklepa na nogi, ki vsebuje neprijetno snov coccinellin, ki odvrta večino njenih plenilcev (ptic in mravelj)?

Osnovni podatki

- dolžina: 5-8 mm
- življenjska doba: okoli 1 leta
- krila: sprednji par kril je spremenjen v krilne pokrovke, z zadnjimi krili letajo
- obnašanje: (odrasle) prezimijo v skupinah
- hrana: predvsem listne uši

Tadeja Rome

Faca vod

Ajnštajni

Vod Ajnštajni sestavljajo 4 mladi gozdozniki in njihov vodnik Rok iz rodu Črnega mrava iz Ljubljane. Kot pravi GG-ji radi hodijo na taborjenja, kradejo zastave in se udeležujejo taborniških akcij, npr. Feštivala.

Od kdaj ste že taborniki in kako se je vaša taborniška pot začela?

Taborniki smo 2 leti.

Katera dogodivščina pri tabornikih se vam je najbolj vtisnila v spomin?

Najraje imamo poletni tabor.

Kaj najraje počnete skupaj kot vod?

Najraje se nožkamo.

Vaša največja želja pri tabornikih ...

Zaenkrat še ne vemo, kaj bi to bilo.

Imate kak vodov simbol, na katerega ste še posebej ponosni?

Ja, imamo vodovo zastavo.

S čim se še ukvarjate poleg taborništva?

Igramo odbojko.

Kaj bi povedali o vašem vodniku?

Rok je naš vodnik šele pol leta. Ampak nam je kul. Rok je car.

Vas vodnik uboga, upošteva vaše želje?

Kadar nas ne pretepa (hec), nas vedno uboga. Sploh kadar hočemo kuriti. Seveda!

Taborniki uspešno zaključili akcije

V aprilu je potekala čistilna akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu, katere smo se mirnski taborniki udeležili v lepem številu, saj so se nam pridružili tudi starši. V soboto, 17. aprila, se nas je zbralo več društev iz KS Mirna in pridno smo začeli čistiti poti, gozd, ... Taborniki smo očistili pot od Sv. Helene proti Volčjim njivam in tako zelo uspešno zaključili akcijo.

V maju smo bili povabljeni h krškim tabornikom na orientacijsko tekmovanje, kamor smo se odpravili z eno ekipo (Tamara Mišmaš, Ana Kovačič in Laura Kotar) in zasedli odlično drugo mesto.

V maju je potekala še ena akcija, in sicer zelo pomembna za naš rod. V soboto, 22. maja, smo namreč gostili območni mnogoboj za dolensko območje. Udeležilo se ga je šest ekip iz treh rodov, in sicer iz Trebnjega, Novega Mesta in Mirne, ogledali pa so si ga še taborniki iz Krškega, ki se v letošnjem letu ponovno prebujajo. Kljub dežju, ki nas je začel ovirati popoldne, nam je uspelo doseči zastavljeni cilj - izpeljati tekmovanje na visoki ravni in združiti dolenske tabornike. Da se jim bo mnogoboj res vtisnil v spomin, pa smo poskrbeli še z novimi našitki. Za nekatere je bil ta celo prvi.

V juniju pa nas čaka državni mnogoboj, ki bo letos v Zrečah, in se ga nameravamo udeležiti z eno ali dvema ekipama ter enim sodnikom.

Tudi med počitnicami ne bomo počivali, saj nas čaka zanimiva pustolovščina - taborjenje v okolici Šentruperta. Po njem pa nas čakajo priprave na novo šolsko leto, zato septembra lepo vabimo nove in stare člane, da se pridružijo tabornikom.

Nika

Foto: Sini

Od rodov

„Mini tabor“ Rodu bistré Savinje Šempeter

Taborniki Rodu bistré Savinje iz Šempetra smo se v petek, 11. junija 2010, odpravili peš proti našemu prvemu "mini taboru".

Pot nas je vodila iz Šempetra po poljskih poteh do lepe jase na koncu Spodnjih Grušovelj. Tam smo postavili deset šotorov, poljsko kuhinjo, latrino in jambor z ognjiščem. Preden se je zvečerilo, smo se zapodili v šotore in si pripravili ležišča. Po večerji smo po taborniški navadi prižgali ogenj in se zabavali s pesmijo in smešnimi skeči. Večer smo zaključili s taborniškimi krstom tabornikov novincev. Noč je bila topla in mirna, a kratka.

Že navsezgodaj nas je prebudilo žvrgolenje. V jutranjem zraku je bilo čutiti vznemirjenje in ponos otrok, ki so prvič preživeli noč na prostem, brez staršev. S telovadbo so se začele aktivnosti na ta vroč dan. Namenjen je bil pripravi na državni mnogoboj, ki nas čaka konec junija. Pridružili so se nam tudi taborniki iz Polzele. Po delovnem dopoldnevu smo do dna spraznili lonec z dobrim golažem. Počitek v senci dreves so kmalu prekinili vodni baloni in zajel nas je val ohladitve. Hitro je prišla ura za zaključni zbor in spuščanje zastave ob taborniški himni. Zadovoljni smo odšli z mislijo na naš naslednji "mini tabor".

Taborniki ustvarjamo boljši svet.

Vodniki RBS Šempeter

Od rodov Kljub vulkanu Poključski rod Gorje na Malti

23. aprila 2010 se je zgodilo. Osem GG-jev in trije vodniki smo se zgodaj zjutraj odpravili na pot proti letališču v Trstu. Od tam smo poleteli proti Rimu in naprej proti Malti. Na malteškem letališču smo se vkrcali v avtobus, ki nas je odpeljal v kraj našega tedenskega bivanja v Sliemi. Tu pa so nas že pričakali malteški skavti in nam povedali veliko zanimivega o sebi. Tudi mi smo se izkazali in predstavili taborniško življenje pri nas in seveda ZTS.

Med našim sedemdnevnim bivanjem na Malti smo doživeli veliko zanimivega. Sprehodili smo se po glavnem mestu Valletta, si ogledali vhod in obzidje ter veliko pomembnih stavb, med drugim tudi scout shop. V mestu Rabat smo imeli checkpoint, raziskovali smo Agathine katakombe in muzej. Doživeti nam je uspelo tudi triurni ognjemet, ki ga prirejajo vsak teden. Heh, res noro. Z malteškimi skavti smo se preizkusili

v orientaciji in se igrali različne družabne in timske igre ter pripravili skupno kosilo. Odšli smo tudi na celodnevni izlet na otok Gozo. Veslali smo v kanujih in plaval v morju. Zanimivo je, da z avtobusom samo za 0,58 € prevoziš cel otok.

Pred odhodom domov smo našim gostiteljem v zahvalo za njihov trud in podporo pri našem bivanju podarili naše rutke in risbo, ki predstavlja naš taborniški rod in skavtsko organizacijo na Malti kot prijatelje.

Presenečeni smo bili nad velikodušnostjo in prijaznostjo gostiteljev, njihovo sproščenostjo in znanjem angleščine, ki smo jo tudi sami lahko obnovili. Marsikdo od nas bi se tja rad še kdaj vrnil.

**Za Poključski rod Gorje Aljaž Stopar - Aisha
in Vid Čufar - Videk**

SVETkova avanTURA Srečanje slovenske odprave na ConCordio 2010

Vse hitreje se bliža 2. avgust, ko se bomo odpravili v Budimpešto na zlet srednjeevropskih tabornikov ConCordia 2010. Odprava šteje 48 tabornikov, ki prihajamo iz kar devetih rodov: RZŽ, RDV, RSR, RVV, RJŠ, RBG, RMT, RST in RBS.

Z vodniki in mednarodnim osebjem se že nekaj časa pripravljamo in urejamo vse potrebne stvari, ki morajo biti storjene pred odhodom. Manjkalo je le še to, da se med seboj spoznajo člani vodov, in to se je končno zgodilo v petek, 11. 6., ko smo se dobili v Žireh pred osnovno šolo, pri Rodu

zelenega žirka. V Žireh smo prespali, in sicer na čudovitem tabornem prostorčku, le deset minut oddaljenem od šole. RZŽ-jevci so že prej, posebej za srečanje, postavili šotore in nas presenetili s čudovito pagodo. Večer je bil namenjen spoznavanju, petju in igram. Nebo je bilo polno zvezd in ob ognju smo peli taborniške pesmi, med katerimi je bila seveda tudi ConCo Song - uradna pesem ConCordie.

Naslednji dan smo se po zajtrku razdelili v tri skupine in se pogovarjali o treh temah: barvi in logu majice, rutki odprave in o idejah za slovensko stojnico - kako bi se Slovenci predstavili na čim bolj izviren način. Dobili smo veliko super idej, ki nam bodo pomagale pri končnih odločitvah.

Po delavnicah smo pospravili svoje stvari in prostor ter se odpravili nazaj do šole, kjer smo še zadnjič zapeli ConCo Song. Poslovili smo se v nestrpnem pričakovanju naslednjega snidenja, ko se bomo dobili na železniški postaji v Ljubljani in stopili na vlak za Budimpešto.

Lucija Rojko

Tale delavnica je bila na temo slovenske stojnice. Všeč nam je bila ideja, da bi na Madžarsko nesli slovenske doma spečene potice.
Foto: Matic Dolenc

Tina Bržan

Vičo

INTERVJU

Vojko Vičič - Vičo

Z goriškega horizonta

V jutranjih urah nekega 21. maja so pri Vičičevih dobili drugorojenega sina, ki ga je pri sedmih zadelo taborništvo "direkt v žilo" in ga drži še danes. Že od zgodnjih sedemdesetih prizemljen v slovenski Gorici se Vičo včasih prepušča ideji, da bi ga življenje lahko nekoč odpeljalo na travnato planoto med ovce in neskončno svobodo. Formalno izobrazbo zapiše elektroniki, dela kot računalničar in trenutno pogloblja znanje na fakultetni ravni. Neizmerno količino izkušenj in navdušenja mu vsakič znova podarja taborništvo. Pri petindvajstih uspešno prebuja delovanje Soških mejašev in je v nadaljnjih letih nosilec mnogih funkcij na ravni zveze, območja in rodu, član inštruktorskih in vodniških timov. Pomaga pri organizaciji večine velikih vseslovenskih akcij, med drugim kot vodja zleta Powwow. Poseben pečat prostovoljstvu v taborništvu pusti z odmevno organizacijo tabora za otroke iz Posočja, ki ga je leto poprej razdejal hud potres. Tudi zato leta 2006 prejme ugledno priznanje Mestne občine Nova Gorica. V zadnjih letih vajeti goriškega rodu prepušča novim generacijam, s taborniškimi prijatelji pa že skrbno kuje idejo o novem zletu ob smaragdni Soči.

Male skrivnosti velikih mojstrov

Se spomniš prvega tabora?

Ja. Brat je bil tabornik in mamó so vprašali, če bi šla tudi ona na tabor kot kuharica. Na tabor na Vojsko pri Škofiji Loki smo tako odšli s celo družino. Seveda so vzeli tudi mene - sedemletnega mulca. Mama je kuhala le na tem taboru, brat je bil še nekaj časa pri tabornikih, jaz pa sem ostal v teh vodah.

Na tem taboru so te poimenovali »Ronilac«?

Ja. Oče, brat in jaz smo trenirali vaterpolo. Ves čas sem bil v vodi. Otroci smo se v vodi igrali tudi »toč«, lovljenje, kjer si se moral tudi potapljati. Jaz sem bil več pod vodo kot nad njo. Iz tega je prišel »ronilac«, ki v hrvaškem jeziku pomeni potapljač. Sicer pa sem tako pri tabornikih kot drugače Vičo, Ronilac se ni prijel (smeh).

Po raznolikih funkcijah pri Soških mejaših si sedaj na taboru ti prevzel vlogo kuharja.

Ja, kuham ljubiteljsko. Pri nas je kuhar na taboru vedno tudi član rodu. Nekaj let so bili za kuhinjo zadolženi drugi, sedaj pa sem jo prevzel jaz z dvema pomočnikoma.

Katera je priljubljena jed pri taborečih?

Pri nas je to pohana posebna salama in majonezni krompir.

Ponavadi je kuhinja vedno nekakšno središče tabora. Kje je skrivnost tega?

Pri nas je kuhinja vedno tako postavljena, da je iz nje videti celoten tabor. Bistvo pa je pravzaprav v tem, da je v njej ves čas nekdo. Ker je malo odmaknjena od ostalih šotorov, je tam tudi kotiček za starejše, kjer se zvečer odvijajo sestanki. Pri nas imamo tudi »vod žalostnih« - to so vsi tisti otroci, ki jih prime domotožje, nostalgija, jok ali kaj podobnega in potem pridejo v kuhinjo »pomagat«. Otroka zaposlimo z lupljenjem krompirja, kakšno rečem

in mu je zato lažje, vodnik pa je s tem razbremenjen in se lahko ukvarja z ostalimi člani.

Vodenje komisije GG

Katera izmed raznovrstnih funkcij ti je bila najbolj pisana na kožo?

Najbolje sem se počutil v komisiji za GG kot pomočnik načelnika za program, ki sem jo tudi vodil šest let. Občutek sem imel, da imam možnost nekaj narediti za taborništvo, za rodove. Uspelo nam je izpeljati zlet Powwow, ki je bil uspešen zlet tako z vidika zveze zaradi finančne bilance kot z mojega vidika zaradi udeležbe in zadovoljstva otrok. Pri vrednotenju izvedenega zleta ali druge akcije se mi osebno ne zdi pomembno zgolj, da nismo na koncu v rdečih številkah, ampak predvsem, kako so se počutili udeleženci.

S katerimi zadevami ste se še ukvarjali v komisiji GG?

Največji projekt je bil zagotovo Powwow, poleg tega pa smo delali še priročnik za vodnike GG, ki je ostal v draft verziji. Dobite ga pa lahko pod zavahkom »Gradiva« na RutkaNetu. Želeli smo tudi izpeljati idejo o vodniškem tečaju za vodnike GG na državnem nivoju. Tečaj je bil izveden le enkrat, bilo je malo prijav ... Ideja ni zaživela. Začeli smo tudi s prenovo večšin GG, želeli smo jih prenoviti in dodati nove, aktualnejše.

Je lažje biti tabornik kot odrasel ali kot najstnik?

Mislím, da je lažje biti tabornik kot najstnik. Nisi obremenjen z različnimi funkcijami, si voden, imaš vodnika. Ko si starejši, pa je odvisno od človeka, ali vidi stvari, ki jih je treba narediti, ali pa čaka na vodenje. Problem je v prehodu iz veje GG v PP, ker so GG-ji praktično vrženi v drugačen način dela in se od njih pričakuje, da sami plavajo. Po mojem bi jih moral vsaj še prvi dve leti nekdo voditi; ne kot vodnik, ampak kot mentor.

Te še mika delo na ravni zveze?

Ja, imam ogromno izkušenj z GG-ji in PP-ji, s katerimi bi lahko pomagal sedanjim programskim komisijam, ampak le kot član take komisije. Vodenje me po pravici povedano ne mika več.

Katera akcija ti je pustila poseben pečat?

Zagotovo Powwow, vendar tudi organizacija tabora za otroke iz Posočja - iz občin Kobarid, Tolmin in Bovec, ki ga je leto poprej prizadel potres. Ti otroci so se lahko taborjenja udeležili brezplačno za en teden. Finančno smo zadevo pokrili z razpisi in sredstvi zveze. Udeleženci so bili izključno netaborniki. To je bila močna prostovoljska akcija, ki je izražala taborniško prostovoljstvo v svojem bistvu - taborniki za druge, mladi za mlade.

Ponovno zlet ob smaragdni reki

Kateri taborniški izziv trenutno tli?

Pogovarjamo se, da bi organizirali zlet v severnoprimerški regiji. Če se bo ta ideja prijela, bo to zagotovo nov izziv. Idealno bi bilo, da bi ga organizirali čez dve leti. Idealno za vse tiste, ki smo zainteresirani in imamo voljo in čas sedaj. Zato ne bi bilo dobro, če bi se zadeva povlekla predaleč v prihodnost, takrat lahko zagon že pojenja.

Zlet bi bil torej ponovno na severnoprimerškem?

Ja. Ideja je narediti zlet za starostno skupino od 13 do 17 let, nekako tako, kot je bilo v Prekmurju. Samo PP-jev je premalo, mlajši GG-ji pa so po izkušnjah premladi za tak stil zleta in so potem vodniki preobremenjeni. Prostor bi bil na Šentviški gori. Kontakti so bili tam že vzpostavljeni in domačini so zelo zainteresirani.

V zadnjih desetih letih si bil tako ali drugače organizacijsko vpet v vse večje vseslovenske akcije. Po čem so te drugačne od tistih, ki si jih spoznal v tujini?

Predvsem glede tega, da se rodovi ne zavedajo, kako pomembno je, kdaj se prijaviš na akcijo. To je velika specifika. Pri Powwowu smo bili celo na meji, da ga ne bomo izvedli, ker je bilo do zadnjega roka prijavljenih le 200 udeležencev, na koncu pa jih je bilo 1200. Za organizatorja je to zelo mučna stvar. Mednarodne akcije te primorajo, da si že najmanj eno leto prej prijaviš.

V ritmu Kreslina

Kako oziroma kje pa si napolniš baterije?

Energijo mi povrnejo zadovoljni obrazi otrok in vseh udeležencev. Ko se sprehajam po Gorici in me starši otrok pozdravijo in vprašajo, kako sem. Ko vidim, da starši spoznajo, da je taborništvo nekaj zelo pozitivnega.

Katera glasba ti je pisana na dušo?

Všeč mi je Kreslin, v avtu pa se vrtil tudi rock. Kreslinova glasba me vedno spomni na tabor, na ogenj in kitaro; na to, kar je zame največja duhovnost na taboru.

Ostane še kaj prostega časa za stvari poleg taborništva?

Zadnje leto ostaja, predvsem zaradi tega, ker sem v rodu predal funkcije.

Še igraš vaterpolo?

Ne, ne več, treniral sem pa ga kot otrok.

S par ovčami

Pred 12 leti si zapisal, da si želiš, da bi dal veliko za tabornike, da bi videl veliko sveta in delal z otroki.

Ti to uspeva?

Mislím, da mi je to prej bolj uspevalo. Sedaj v rodu nimam več funkcij, niti vodnik nisem več, da bi direktno delal z

otroki, z njimi sem le na akcijah, taborjenjih in zimovanjih. Sveta sem pa tudi nekaj videl, bil sem predvsem v Evropskih državah, s taborniki pa sem bil na jamboreeju v Čilu in v Malagi v Španiji.

Bomo čez 10 let Vičota še zmeraj našli v Novi Gorici?

Ja. Verjetno ja.

Govoril si nekaj o ovcah ...

(smeh) Ideja je, da bi se morda nekoč nekam umaknil z nekaj ovčami in užival kot pastir.

Kako bo obarvano tvoje letošnje poletje?

Kakor že nekaj let - taborjenje in en teden morja s prijatelji. No ja, plaže mi je ponavadi že po treh dneh dovolj. Morda pa bom šel tudi na vodniški tečaj SPOOT odpredavat kakšno temo in seveda kot kuhar.

Tabor na obisku

Taborniki so bili v kraju Mirna zelo prepoznavni, saj jih je v svojih časih obiskovalo zelo veliko nadobudnih mladih članov.

Rod je svoja prva taborjenja organiziral na morju v Pavičinah in to je bil ključ do visokega članstva. V 90-ih pa so taborili v Marindolu. Tabori so bili vedno zelo zanimivi; veliko vragolij, smeha in druženja.

RMR je v svoji pestri zgodovini gostil državne mnogoboje, organiziral je kakšno tekmovanje v kanujih v Žuženberku, udeležil pa se je tudi mnogo drugih akcij. Na Zlati puščici pa je absoluten prvak, saj ga že od leta 1990 ni nihče premagal.

Rod se je večkrat pobiral na noge, saj se je vedno našel kdo, ki je svoje vajeti izpustil iz rok. Pobiranje rodu pa je vedno začel isti človek, Andrej Tratar, saj pravi, da je on bil in vedno bo tabornik.

Akcije

Mirnski taborniki skušamo biti čez leto kar se da aktivni in zato organiziramo akcije. Prva je bila seveda propagandni tabor, za katerega se vsi starejši taborniki (PP-ji, načelnik, starešina in tajnik rodu) potrudimo in prikažemo, kaj smo taborniki in kaj počnemo.

V letošnjem šolskem letu smo prvič povabili drugi rod v goste, Trnovske regljače smo namreč povabili na kostonjev piknik. Ta se je izkazal za pravo akcijo, saj smo bili na koncu vsi zelo zadovoljni.

V aprilu smo se udeležili čistilne akcije pod naslovom Očistimo slovenijo v enem dnevu. V maju pa sta nas čakali dve akciji. Prve, orientacijskega pohoda, ki ga je 8. maja organiziral Rod Sivi dim iz Krškega, smo se udeležili z ekipo Lenivke. Druga akcija pa je bila območni mnogoboje pri nas na Mirni. Uspešno smo se udeležili tudi Državnega mnogoboja v Zrečah.

Med počitnicam nas čaka taborjenje v sosednji občini, v septembru pa še zadnja velika akcija za nas, Zlata puščica.

Rod mirne reke,

Mirnski taborniki so že od svojih davnih začetkov zelo živahni, čeprav izhajajo iz Mirne. Začetki so bili tam nekje v 60-ih skupaj s trebanjskimi Sivimi jelšami. V poznih 70-ih pa so začeli samostojno pot pod imenom Taborniški odred Mirne reke, ki se je kasneje preimenoval v Rod mirne reke. Ime je dobil po istoimenski reki, ki teče skozi kraj Mirna. Znak rodu predstavlja spomenik padlim borcem, reko, ki teče skozi Mirno in taborni ogenj - tabornike.

Rodovi sestanki , MČ-ji in GG-ji

Vodovi sestanki ponavadi potekajo na šolskem igrišču ali v bližnjem gozdu, ob slabem vremenu pa smo v taborniški sobi in v šoli, saj nam je ravnateljica Anica Marinčič zelo naklonjena glede prostorov.

Na razne tečaje, ki jih organizira ZTS, pošiljamo večinoma PP-je, saj menimo, da se šele takrat vidi, kdo ima več potenciala za delo v rodu. Bodoči vodniki tečaj opravijo pri 15-ih letih, pred tem pa nam pomagajo voditi rod.

Foto: SiNi

Pogovor z vodnico MČ-jev Niko Starina

Kako dolgo si že pri tabornikih in kakšno funkcijo opravljaš?

Pri tabornikih sem že od svojega sedmega leta. V srednji šoli sem malo izgubila stik z njimi, leta 2006 pa sem se vrnila kot vodnica voda. Trenutno opravljam funkcijo vodnice MČ-jev in rodove tajnice.

Kakšen je vaš kolektiv?

Malo nas je, smo pa iznajdlivi, delavni, mladi - z nekaj starejšimi grčami, na katere se lahko kadarkoli obrnemo.

Kako je s članstvom?

Pri nas smo zadnji dve leti obdržali isto število članov, se pa na trenutke zanimanje staršev, ki bi k nam radi vpisali otroke, tudi povišuje.

Se kakšnih akcij udeležujete tudi izven slovenskega prostora?

Trenutno se lahko pri nas udeležujejo tovrstnih akcij samo PP-ji in starejši, ostali pa so še premladi. Tri članice se nameravamo naslednje leto udeležiti Jamboreeja na Švedskem in to bo za nas prva akcija, na kateri se bomo srečale s tujimi taborniki in skavti.

Se spomniš kakšne posebne taborniške dogodivščine?

Seveda se spomnim, na primer lansko leto v Sežani na mnogoboju so hotele naše punce (vod Lenivke) postaviti šotor pred vodnikovega, pa jih je dobil na delu.

Druugo zgodnico mi je povedal naš načelnik, zgodila se je v Tolmini prav tako na mnogoboju, ko je ponoči ekipa iz našega rodu gospodu E. M. pred šotor z bližnjega gradbišča nosila kvadre in postavila zid.

Potem vam v rodu ni dolgčas?

Ne, vedno nekdo poskrbi, da se dogaja kaj zanimivega.

Kakšni so cilji in načrti, ki bi jih v rodu radi uresničili?

Želimo, da bi se čim več družili in se vsi skupaj kaj novega naučili, pridobili čim več novih članov in jim pokazali, kako lepo je v naravi, da računalnik ni vse in da tudi tukaj lahko pridobiš veliko novih prijateljev ter znanja, ki ti lahko kdaj v življenju pride zelo prav.

Rodova uprava

Starešina: Damjan Kašič

Načelnik: Andrej Tratar - Drila

Blagajnik: Andrej Tratar - Drila

Tajnica: Nika Starina

Vodnik MČ: Nika Starina, Laura

Kotar, Ana Kovačič

Vodnik GG: Andrej Tratar - Drila

Vodnik PP: Tamara Mišmaš

Struktura rodu

MČ: 10

GG: 8

PP: 7

RR: 1

Grče: 6

Skupaj: 32

IO ZTS - stran vodstva

Poziv za sodelovanje pri pripravi kandidature

Potem, ko sta marca tako skupščina ZTS kot tudi svetovni skavtski komite prižgala zadnji zeleni luči kandidaturi ZTS za organizacijo 40. Svetovne skavtske konference in 12. Svetovnega skavtskega foruma mladih, ki bosta potekala leta 2014, bo IO ZTS imenoval člane Odbora za pripravo kandidature. Ta bo razdeljen na 3 podskupine. Vodje posameznih skupin bodo skupaj s predstavnikom izvršnega odbora ZTS tvorili jedro skupine, ki bo IO ZTS predlagala sprejem sklepov. Vodje posameznih skupin bodo odgovorni za koordinacijo dela skupin ter pravočasno izpolnjevanje ciljev in nalog na posameznih področjih.

- Skupina za PR bo poskrbela za celotno grafično podobo kandidature (vključno z logotipom in sloganom), pripravo promocijskih materialov, pripravo predstavivnega filma, pripravo predstavitve na stojnici in odrske predstavitve kandidature.

- Skupina za program bo pripravila programska izhodišča za vse dogodke (forum, inter-event, konferenca) in program za spremljevalce delegatov in opazovalce.

- Skupina za finance in logistiko bo s partnerji iskala končne logistične rešitve. V fazi kandidature pa bo skupina predvsem pridobivala sponzorje in donatorje za izvedbo kandidature. Vabimo PPje, RRje in grče, da se pridružijo delovnim skupinam. Prijave po prijavnici (glej novico na Rutka.net) sprejemamo na ic@scout.si.

Poziv rodovom k izdelovanju lesenih obročkov

Priprave na kandidaturo Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije, za organizacijo 40. Svetovne skavtske konference in 12. Svetovnega skavtskega foruma mladih so že v polnem teku. V upanju, da bi se kar najširši krog članov vključil v ta projekt in se čutil del njega, prosimo rodove, da na aktivnostih do jeseni 2010 (taborjenja, jesenovanja, območne akcije) v program vključijo tudi kreativne delavnice izdelovanja obročkov za rutice.

Obročke želimo na 39. Svetovni skavtski konferenci, ki bo potekala januarja, kot majhno pozornost članov ZTS razdeliti vsem delegatom. Če bo obročkov dovolj, pa jih bomo delili tudi opazovalcem in gostom. Za to potrebujemo vsaj 500 obročkov.

Leseni obročki višine do 1cm naj bodo narejeni iz vej s premerom približno 3 cm in izdobljeno luknjo s premerom približno 2 cm. Lubje lahko ostane na veji, odstraniti ga je treba le na eni strani, kamor se bo pozneje vžgal določen motiv/napis.

Obročke naj predstavniki rodov prinesejo na sedež ZTS, Parmova 33, Ljubljana.

Poskrbimo, da si bodo udeleženci z vsega sveta zapomnili prijazno gesto slovenskih tabornikov!

Mesečnik EVS prostovoljke

Si že začel/a z izpolnjevanjem svojega Youthpassa?

Če še nisi sodeloval/a v nobeni mladinski izmenjavi ali druge vrste izobraževanju v okviru programa Mladi v akciji, ti beseda »Youthpass« verjetno ne pomeni prav dosti. Kot je maturitetno spričevalo ali diploma certifikat znanja, pridobljenega v formalnem izobraževanju, ima Youthpass podobno vlogo v neformalnem izobraževanju. Najbolj preprosto povedano, je orodje za prepoznavanje veščin, pridobljenih v neformalnem izobraževanju. Veščine, na katere se Youthpass osredotoča, so komunikacija v maternem in tujih jezikih, osnovne matematične, znanstvene in tehnološke veščine, digitalne tehnologije, socialne veščine, učiti učiti se, medkulturno učenje in podajanje iniciativ.

Res je, da v tujem okolju veliko več razmišljam o tem, kaj sem se naučila, katero izmed svojih veščin sem z določenim delom svojega projekta izboljšala, oziroma katere so veščine, ki jih želim pridobiti, izboljšati. Večkrat tudi razmišljam, kje sem pridobila neformalne veščine, ki mi sedaj pridejo prav tako pri projektu kot v vsakdanjem življenju. Vse večkrat jasno vidim, v kolikšni meri je taborniško udejstvovanje vplivalo na razvoj oseb-

nostnih veščin, pa naj bo pri delu z najmlajšimi, z nadrejenimi ter predvsem sposobnost dela v skupini, kakor tudi zmožnost samostojnega dela in prevzemanje odgovornosti za sprejete odločitve. Poleg učenja povsem novega jezika sem napredovala tudi v samostojnem življenju, kjer moram poskrbeti za razporejanje omejenih financ tekom meseca. Poleg zavedanja, kako deluje sistem Evropske Unije, sem postala tudi bolj narodno zavedna. Pa ne samo zaradi športnih dosežkov naših športnikov. Pred kratkim sem v Logronu naključno srečala 5 slovenskih vojakov, ki se v okolici pripravljajo na misijo v Afganistanu. Francoski prijatelji niso mogli verjeti našemu veselju ob srečanju, četudi smo se videli prvič. Francoze, tako kot Slovence, srečaš povsod po svetu. Le verjetnost srečanja s Slovencem je veliko manjša, je pa to zato toliko bolj pristno in domače.

Želim ti čim več novo pridobljenih ali izpopolnjenih »starih« veščin v počitniških mesecih! Naj bo poletje vroče in nepozabno. Jerneja Modic.

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

eduAkcija

Mreža NVO za vseživljenjsko učenje

Izkoristite poletje

Poletje je čas počitnic, dopustov in oddiha, hkrati pa je to tudi čas za dejavnosti, katerim se med letom ne uspemo dovolj posvetiti. Mnoge med njimi so tiste aktivnosti, ki jih počnemo v društvih, zvezah, skratka v nevladnih organizacijah (NVO). Zato za številne NVO poletje pomeni vrhunec dejavnosti, ko člani na raznovrstnih taborih in v kolonijah skupaj uresničujejo poslanstvo in smisel svojih organizacij. Ob tem običajno ne razmišljamo o učenju in pridobivanju novih znanj, čeprav gre ravno za to, in sicer na najbolj učinkovit način. Pridobivanje neformalnih izkušenj skozi praktično delo je eden najpomembnejših vidikov NVO, zato ga izkoristite v polni meri. Šele tako boste v kombinaciji z med letom pridobljenim formalnim znanjem postali zares kompetentni, usposobljeni in nenazadnje bolje zaposljivi.

Akljub toplim žarkom in vabljevem morju je treba že zdaj pogledati, kaj prinaša jesen, saj sta načrtovanje in sistematičnost za učinkovito učenje, tudi neformalno, zelo pomembna. V mreži eduAkcija pripravljamo zelo pestro jesen. Septembra, v času, ko se začne večina formalnih izobraževalnih programov, bomo z razstavo učenja NVO prek zgodb posameznikov opozorili na potrebo po bolj enakovredni obravnavi formalnih in neformalnih znanj. Na vprašanje, kako razviti učečo se družbo in celostni sistem izobraževanja ter kakšen naj sploh bo izobraževalni proces v prihodnosti, pa bomo iskali odgovor na trodnevni konferenci z upo-

rabo metode Future Search, ki jo podrobneje predstavljamo v tej številki biltena eduAkcija. Rezultati delovanja mreže so po dobrem letu vse bolj vidni ter konkretni in vse pogostejše smo prepoznani kot ustrezni sogovorniki za področje izobraževanja v NVO. S pomočjo zbornika, ki ga bomo izdali jeseni, pa boste dognanja in znanja mreže eduAkcija lahko uporabile vse NVO. Se vidimo septembra!

Želimo vam sproščeno in aktivno poletje,
mreža eduAkcija

“FUTURE SEARCH”

Metoda usklajevanja

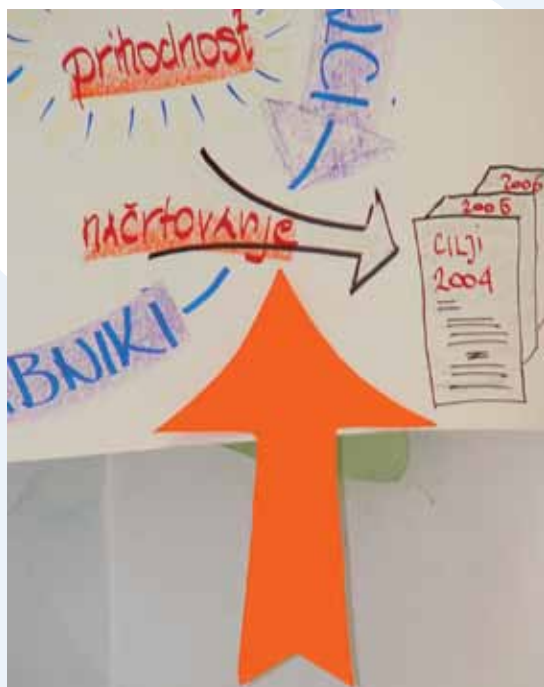
Nevladne organizacije imajo kot ene glavnih pobudnic družbenih sprememb vsak dan priložnost za aktivno sodelovanje z najrazličnejšimi akterji civilne družbe, države, ministrstev, podjetništva in različnih manjšinskih ter drugih interesnih skupin. Zelo težko je uskladiti najrazličnejše interese vseh strani, ne da bi se te med seboj sprle, hkrati pa ne prezreti dejstva, da vsaka zase dobro deluje. Pri soočenju je najpomembneje najti skupen interes, kar pa je ob velikem številu skupin pogosto nemogoče.

To sta imela v mislih Marvin Weisbord in Sandra Janoff, ko sta ustvarjala metodo Future Search. Avtorja pravita, da je metoda nastala s ciljem, da pripomore k razumevanju med ljudmi ne glede na njihove kulturne, rasne, etnične, starostne razlike ali razlike na področju izobraževanja. Trenutno se metoda največ uporablja v lokalnih skupnostih, šolah, bolnišnicah, cerkvah - tako v vladnem kot tudi v nevladnem sektorju. Metoda Future Search je bila med drugim uporabljena za izdelavo načrta ekonomskega razvoja na Severnem Irskem.

Kaj je Future Search?

Kot pravita avtorja, je Future Search srečanje, načrtovano do najmanjših podrobnosti, ki pomaga ljudem svoje sposobnosti pretvoriti v akcijo. Srečanja so prilagojena jasnim ciljem in nalogam, ki so skupni vsem udeležencem. Metoda na istem mestu zbere od 60 do 80 udeležencev ali pa več kot 100 udeležencev v več vzporednih skupinah. Prihajajo z različnih življenjskih poti, nekateri imajo sredstva, nekateri so strokovnjaki na področju, nekateri pa le potrebo po sodelovanju v določeni debati. Vsi skupaj v šestnajstih urah v treh dneh izčrpno analizirajo preteklost, sedanost in zaželeno prihodnost. Cilj metode je skozi dialog doseči skupno točko, iz katere sledi konkreten akcijski načrt, ki bo v prihodnosti zadovoljil vse potrebe.

Metoda je običajno sestavljena iz štirih ali petih delov, vsak traja pol dneva. Prvo dopoldne so udeleženci osredotočeni na preteklost. Skupaj časovno opredelijo ključne svetovne in individualne dogodke, ki so imeli vpliv na področje, ki je tema dogodka. Popoldne je rezervirano za sedanost in miselni načrt trendov, ki najbolj vplivajo na aktualno temo.

Tudi naslednje dopoldne je posvečeno sedanosti, in sicer udeleženci v okviru različnih interesnih skupin opišejo, kako nanje vplivajo trenutni trendi in kako bodo zaradi njih ravnali v prihodnosti. Vsaka interesna skupina nato predstavi dobre prakse svojih članov, ki so lahko že najboljše rešitve glavnega problema.

Med popoldnevom drugega dne se udeleženci trudijo vsaj hipotetično predstaviti svoje želje za prihodnost. Z beleženjem različnih problematik vsakega v prostoru nato identificirajo skupni interes. Ko vsi udeleženci prespijo ideje za skupni interes, se zgodaj zjutraj tretjega dne še enkrat izčrpno pogovorijo o njih. Sledi zaključna faza - akcijsko načrtovanje, na katerem prav tako sodelujejo vsi.

Štirje principi metode Future Search:

- Dobiti »cel sistem v eno sobo«.
- Pred iskanjem rešitev katerega koli dela problema je treba raziskati vse vidike sistema.
- Skupni interes in načrt za prihodnost sta najbolj pomembna, pri čemer so problemi in konflikti le koristne informacije in ne tisto, na podlagi česar ukrepamo.
- Ljudje morajo sprejeti odgovornost za svoje delo, zaključke in akcijske načrte.

Dejstvo, da se metoda lahko uporabi za analizo katerega koli področja, je njena velika prednost. Najbolje deluje, ko je v reševanje problema vključenih več interesnih skupin, od lokalnih skupnosti, prejemnikov uslug, najrazličnejših agencij in organizacij, do tistih, ki imajo moč odločevanja in izvajanja dogovorjenih sprememb. Za sodelovanje in razumevanje metode udeleženci ne rabijo strokovnega usposabljanja ali slovarja.

Čas je ključni element za izvedbo dogodka. Da se za tri dni zberejo ljudje na istem mestu, je potrebna njihova aktivna vključenost, pa tudi podrobno načrtovanje in organizacija dogajanja. Organizator mora zato premisliti o denarnem nadomestilu pred-

stavnikom skupnosti za njihov čas ali o drugi vrsti spodbude. Pogovor mora potekati v dobrih pogojih, zelo pomembni so odmori in okolje.

Najpogostejše napake, ki botrujejo neučinkovitosti metode, ponavadi nastanejo pri organizaciji in ne pri realizaciji dogodka. Pozanimati se je treba, na kakšen način so interesne skupine odvisne ena od druge (na dogodku ne smejo biti skupine, ki ne potrebujejo drugih). Teme morajo biti skupne vsem udeležencem. Imeti moramo toliko časa, da bomo lahko razdelali temo ne glede na njeno zahtevnost in število ljudi. In nenazadnje, zelo pomembno je, da je moderiranje dogodka izpeljano nepristransko.

Ekipa eduAkcija želi metodo Future Search predstaviti tudi v Sloveniji, in sicer v okviru konference o prihodnosti učenja od 16. do 18. septembra 2010. Z njeno pomočjo bomo analizirali obstoječo prakso učenja v Sloveniji in naredili akcijski načrt razvoja učenja in izobraževanja v Sloveniji. Vabljeni torej na izčrpen pogovor o prihodnosti učenja in seveda na predstavitev te zelo uporabne metode.

Andriana Jančičević

Učenje je neomejen vir

Posvet učeče se nevladne organizacije

“Želimo razvijati takšno družbo in okolja, ki bodo rasla hitreje, napredovala bolje in izkoriščala svoj potencial, predvsem človeški potencial, ki zaenkrat še ni dosegel polnega izkoristka. Učenje je imperativ današnjega časa, ker se svet tako hitro spreminja, in tem spremembam lahko sledimo le tako, da se zelo hitro učimo oziroma da te spremembe zelo hitro prilagodimo sebi ali se mi prilagodimo njim. Če želimo razviti na znanju temelječo družbo, sta učenje in izobraževanje eden od osnovnih pogojev.” S temi uvodnimi besedami je Tadej Pugelj, vodja mreže eduAkcija, nakazal okvir posveta Učeče se nevladne organizacije, ki ga je eduAkcija v Centru Evropa izpeljala 21. maja.

Posvet, namenjen razvoju nevladnega sektorja preko v poslovnem svetu že preizkušenega modela učeče se organizacije, je namenoma potekal v času Tedna vseživljenjskega učenja, in sicer na dan, ki je bil posvečen prav nevladnim organizacijam (NVO). Ena izmed letošnjih vodilnih tem je “Nevladne organizacije - znanje ustvarjamo, povezujemo in delimo”, ki smo jo predlagali v mreži eduAkcija, da bi pokazali na veliko količino znanja in številne procese učenja, ki obstajajo v NVO, a pre pogosto niso dovolj prepoznani. V času pisanja tega prispevka, je na spletnem koledarju TVU (tvu.acs.si/koledar) pod to temo vpisanih kar 137 dogodkov.

Udeleženci posveta so večkrat poudarili posebnosti učnega procesa v NVO. “V NVO poteka učenje na zelo naraven način, takšen kot je bil v preteklosti. Ljudje se učijo iz izkušenj, ljudje se učijo v skupinah, prenašajo znanja drug na drugega in na tak način poteka učenje. To učenje in znanje je zelo pomembno za posameznike in za druga okolja. EU si prizadeva za uveljavitev sistema priznavanja neformalnih znanj, ki je tudi velik prispevek k boljši zaposljivosti in izkoriščanju njihovih potencialov v delovnem okolju,” je še povedal Tadej Pugelj.

Dr. Miha Škerlavaj, docent na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, je udeležence nagovoril z video izjavo, v kateri je opozoril tudi na pomembno omejitev delovanja NVO: “V NVO delujemo ljudje po nekoliko drugačnih principih kot v okoljih, v katerih smo sicer zaposleni. Čeprav smo izredno motivirani in se lotimo aktivnosti s strastjo, so to hkrati dejavnosti, katerim se moramo najprej odreči. Prosti čas, ki ga investiramo v NVO, je omejen.” V mreži eduAkcija verjamemo, da lahko uveljavitev modela učeče se

organizacije pripomore k premostitvi tega problema, vendar je treba pri tem paziti na posebnosti NVO. Ivo Štajdohar, glavni tajnik Zveze tabornikov Slovenije, kjer so pred leti z raziskavo ugotovili, da imajo nekatera področja delno že razvita kot učeča se organizacija, a imajo še veliko potencialov, je opozoril: “Prostovoljske organizacije se pri vpeljavi koncepta učeče se organizacije ločijo od podjetij, katerih namen je trženje neke storitve ali izdelka.”

Matej Cepin s Socialne akademije, ki je v sodelovanju s Tadejem Pugljem razvil model učeče se organizacije za nevladne organizacije, se je dotaknil še enega razloga za učenje v NVO: “Učenje se od večine drugih virov, kot so denar, čas, prostor in ostali materialni viri, razlikuje po tem, da še nismo odkrili omejitev tega vira. Zaenkrat še ne znamo pokazati, da je ta vir omejen. (...) Organizacije se v svojih ciljnih pogosto omejujejo na omejene vire, kot so finančna sredstva in število kadra, ter ne pomislijo na skrite rezerve, kjer se da dosežati dodano vrednost z vložki, ki so mogoči.”

Naj na tem mestu le na kratko opišemo predstavljeni model Učeče se NVO, celotno predstavitev pa si lahko v video obliki ogledate na www.razvijaj.si. Glavni elementi modela so: 1. člani v učeči NVO uspešno in veliko komunicirajo - o idejah, pogledih in stališčih; 2. člani imajo občutek, da soustvarjajo in ne le izvajajo aktivnosti; 3. v bazi znanja se zbira znanje, ki je v neki obliki arhivirano ter se ga da enostavno najti in uporabiti; 4. znanja se izvažajo tudi v okolje izven same organizacije; 5. organizacija je odprta za novosti; 6. organizacija uporablja poseben jezik, ki točno opredeljuje namen stvari; 7. učenje je boljše, če vsi sodelujoči v njem vidijo smisel; 8. prisotna je raznolikost - članov, pogledov, pristopov itd. Ob tem je pomembno, da elementi ne gredo v skrajnosti: bodisi da nečesa ni bodisi je česa preveč in zavira druga področja.

V nadaljevanju so udeleženci predstavili prakse učenja v svojih organizacijah in ob tem razložili svoje videnje učečega se okolja. Petra Treven Bernat, predsednica Društva moderatorjev, je predstavila, kako uporabljajo redna mesečna klubska srečanja za strokovni razvoj svojih članov in kako uskladijo tematike srečanj s tem, kar želijo posamezni člani posredovati ostalim, ob tem pa je izpostavila posebej uspešno srečanje: "Spodbudili smo vse svoje člane, da razmislijo, kaj je tisto, kar jih v življenju, pri delu samem in druženju inspirira, kateri so tisti viri in literatura. Srečanje je bilo uspešno in iz tega je nastal

material, ki ga lahko naprej uporabljamo za učenje."

Tomaž Strajnar je predstavil, kako so v Svetovni organizaciji skavtskega gibanja oblikovali spletno knjižnico (www.scout.org), ki deluje kot baza znanja za vse skavtske/taborniške enote, na voljo pa je tudi drugim organizacijam. Nujnost povezovanja oziroma mreženja v NVO je izpostavil tudi dr. Miha Škerlavaj: "V NVO je nabrane ogromno ene pozitivne energije, ampak izolirane v raznih bolj ali manj omejenih ciljih in poslanstvih. Zato se mi pri udejanjanju učeče se organizacije zdi izrednega pomena mreženje. Lahko govorimo ne zgolj o učeči se organizaciji, ampak o učečem se omrežju organizacij."

Miha Bejek

Prispevki in predstavitve vseh udeležencev posveta so v video obliki na ogled na Video portalu znanj Razvijaj se, na spletnem naslovu www.razvijaj.si.

Andragoško društvo slovenije

Predstavitev članice mreže

Andragoško društvo Slovenije (ADS) je prostovoljsko, samostojno in nepridobitno združenje delavcev in pravnih oseb, ki delajo na področju izobraževanja odraslih. Ustanovljeno je bilo leta 1968. Temeljni namen ADS je razvijanje in pospeševanje razvoja izobraževanja in učenja odraslih, s čimer pripomore k udeležanju strategije vseživljenjskosti učenja.

Društvo se zavzema za uveljavljanje izobraževanja odraslih in andragogike v Sloveniji, zagotovitev enakovrednosti in enakopravnosti izobraževanja odraslih v sistemu vzgoje in izobraževanja na vseh področjih, krepitev vloge in položaja andragoških delavcev v družbi in njihovo zastopanje ter za ostala področja, povezana z izobraževanjem odraslih. Ob tem si društvo prizadeva za dvig kakovosti izobraževanja odraslih in seznanja zaposlene v izobraževanju odraslih o novostih na tem področju.

Svoje cilje društvo dosega z zastopanjem in uveljavljanjem strokovnih in znanstvenih spoznanj s področja izobraževanja odraslih, z organiziranjem strokovnih razprav in pogovorov ter omogočanjem dialoga med strokovnjaki, z zastopanjem odraslega kot učenca in kot udeleženca izobraževanja, s povezovanjem svojih članov in spodbujanjem njihove dejavnosti pri uresničevanju in razvijanju dejavnosti izobraževanja odraslih ter z informiranjem na različnih ravneh. Za posamezna področja programa so v društvu organizirane komisije in sekcije.

Komisija za strokovne razprave in pogovore letos organizira posvete v lokalnih okoljih po Sloveniji v

sodelovanju s Strokovno skupino za pripravo Bele knjige pri Andragoškem centru Slovenije. Na posvetih so obravnavana izhodišča in rešitve, ki naj jih vsebuje nova Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v Sloveniji za področje izobraževanja odraslih.

Komisija za systemska vprašanja zastopa in uveljavlja strokovna in znanstvena spoznanja s področja izobraževanja odraslih.

Sekcija za osebe s posebnimi potrebami deluje na področju zadovoljevanja učnih in izobraževalnih potreb odraslih z motnjami v duševnem razvoju ter skrbi za seznanjanje širše javnosti s to problematiko. V Sekcijo želi povabiti izvajalce programov za osebe po nezgodni poškodbi možganov.

Ob že omenjenih komisijah in sekcijah delujejo v ADS še Komisija za informacijsko in publicistično dejavnost, Komisija za družabne dejavnosti, Sekcija za pravičnost v izobraževanju odraslih in Sekcija za kakovost izobraževanja odraslih. V letu 2010 bo začela delovati Sekcija za študente andragogike, na letni skupščini ADS pa je bila podana še pobuda za ustanovitev Sekcije za izobraževanje v nevladnih organizacijah.

Na začetku 21. stoletja je vseživljenjskost učenja bistvenega pomena za celotno področje vzgoje in izobraževanja, saj je njuno vodilno načelo in temeljna družbeno-razvojna strategija za prihodnost. ADS deluje kot partner v dialogu z ustvarjalci zakonov na nacionalnih ravneh in je most do nevladnih organizacij, ki se ukvarjajo z izobraževanjem odraslih. Njegovo delovanje je pomembno tako za osebni razvoj posameznikov in njihovo dejavno državljanost kot tudi za razvoj socialne kohezije in zaposlovanja.

Mag. Darja Zorko Mencin

Na festivalu prostovoljstva mladih

Ljubljana, 12. maj 2010

Na osrednji prireditvi Festivala prostovoljstva mladih se je na stojnici predstavila tudi mreža eduAkcija, hkrati pa smo izpeljali delavnico, na kateri smo obiskovalcem festivala pomagali prepoznavati njihove lastne kompetence. Zelo preprosto vprašanje "Si se kdaj vprašal, kaj vse znaš?" je marsikoga presenetilo. S pomočjo vprašalnika v obliki krožne miselne sheme, ki vsebuje še šest kratkih podvprašanj, so vsi zainteresirani ob pomoči sodelavcev eduAkcije prišli do odgovora, kaj vse znajo. Ob tem so priznali, da se zelo redko zgodi, da bi morali razmišljati, kaj vse znajo ali v čem so zares dobri - pa čeprav bi odgovori na ta vprašanja pogosto močno olajšali odločitve o tem, kaj v življenju početi. Izvajalci smo ob pomoči pri izpolnjevanju vprašalnikov z zadovoljstvom ugotavljali, kako velik delež znanj in izkušenj so posamezniki pridobili v nevladnem okolju. To nam je potrdilo, da smo na pravi poti in bomo še naprej glasno zagovarjali pomen nevladnih organizacij na področju vseživljenjskega učenja.

Poiščite znanja v regionalnih stičiščih nvo

Maj in junij 2010

Mreža eduAkcija spodbuja razvijanje učeče se družbe in neformalno učenje v nevladnem okolju, vendar ima kot vsebinska mreža manjši doseg kot regionalna stičišča NVO, ki so razpršena po vsej Sloveniji. V maju in juniju smo zato obiskali večino stičišč, da bi našli način, kako doseči vse naše članice in ostale NVO, ki vas zanimajo dejavnosti mreže eduAkcija, a se jih zaradi oddaljenosti ne uspete udeležiti.

Za jeseni v sodelovanju s stičišči pripravljamo delavnico, ki bo odgovorila na v naši raziskavi težav NVO izpostavljene težave z aktivnostjo in odgovornostjo članov ter vzdrževanjem vodstvenih struktur organizacij. Ob tem pa vsem NVO svetujemo, da že zdaj preverite ponudbo izobraževanj v vašem regionalnem stičišču ter se okrepite z znanji in usposabljanji, ki so večinoma dostopna brezplačno. Z namenom približanja regionalnih stičišč NVO članicam mreže eduAkcija smo pripravili kratke predstavitve obiskanih stičišč, kmalu pa bomo dodali še manjkajoče. Predstavitve najdete na spletni www.eduakcija.si, na podstrani "Uporabno/Regionalna stičišča NVO".

Otvoritev TVU 2010

Radeče, Kiškova domačija, 14. maj 2010

Sodelavci mreže eduAkcija smo se udeležili slovesnega odprtja Tedna vseživljenjskega učenja (TVU) 2010, ki je potekalo v čudovitem naravnem okolju pod Gašperjevim kostanjem na Kiškovi domačiji. Ob bogatem kulturnem programu je Andragoški center Slovenije, organizator prireditve, podelil nagrade za dosežke na področju učenja in razvoja vseživljenjskega učenja. Nekateri izmed prejemnikov priznanj so bili v proces učenja vključeni prav v nevladnem okolju. Lepo je bilo občutiti pozitivno vzdušje nagrajencev in njihovih podpornikov, ki resnično živijo znanje in učenje kot eno najpomembnejših vrednot. Predstavitve nagrajencev najdete na tvu.acs.si.

Promocija neformalnega znanja na Pumstivalu

Ljubljana, 27. maj 2010

Udeleženci in izvajalci programov Projektno učenje za mlade (PUM) iz vse Slovenije, ki se ukvarjajo z osipniki iz formalnega šolskega sistema, so v ljubljanskem severnem mestnem parku organizirali PUMstival. Na festivalu so razstavili in predstavili svoje izdelke - od fotografij, videa, grafitov in modnega oblikovanja oblačil do kulinarike ter glasbe. V mreža eduAkcija verjamemo, da so znanja, pridobljena v neformalnem okolju, v NVO, vsaj enakovredna formalno pridobljenemu, zato podpiramo vključevanje osipnikov v neformalne oblike učenja in pridobivanja izkušenj. EduAkcija je na svoji točki predstavila svoje aktivnosti in udeležencem pomagala prepoznati njihove kompetence.

Več znamo, več veljamo

Maj in junij 2010

Mreža eduAkcija je članom mreže, ki želijo razvijati sebe in ob tem pripomoči tudi k razvoju mreže, omogočila udeležbo še na nekaj usposabljanjih. Na delavnici Supervizija smo s skupnimi močmi s postavljanjem ključnih vprašanj in z objektivnim pogledom iskali rešitve za pereče težave nekaterih udeležencev usposabljanja. Na enodnevni video delavnici smo spoznali in osvojili osnove vizualnega jezika ter se predvsem praktično preizkusili v snemanju kratkih reportaž in predstavitev video posnetkov. Okrepljeni z novimi znanji in osveženi z novimi idejami smo pripravljene bolj izkoristiti možnosti promocije nevladnega sektorja in neformalnih znanj s pomočjo video vsebin, še zlasti preko spleta - oglejte si nov portal znanj Razvijaj se (www.razvijaj.si). Na delavnici Veščine coachinga za NVO smo pridobili znanja za bolj učinkovito delo, saj je coaching proces, ki s prepoznavanjem in spodbujanjem notranjih virov ter motivacij tako v posameznikih kot v organizacijah pripomore k ustreznemu zastavljanju in doseganju ciljev.

Kolofon

Vodja projekta: Tadej Pugelj (tadej.pugelj@eduakcija.si); Urednik mesečnega biltena eduAkcija: Miha Bejek (miha.bejek@eduakcija.si); Sodelavki: Ada Stele (ada.stele@eduakcija.si), Andriana Janičijević (andriana.janicijevic@eduakcija.si).

Izdaja: Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, Lju-

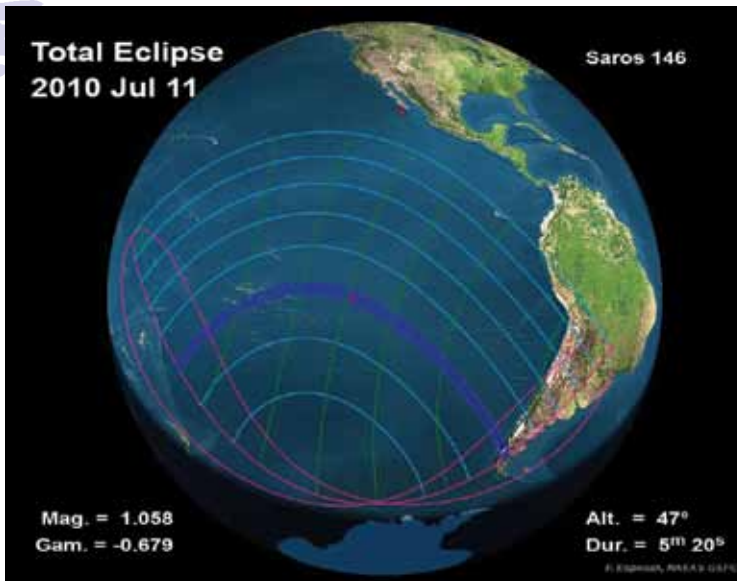
bljana. Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete "Institucionalna in administrativna usposobljenost"; prednostne usmeritve "Spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, civilnega in socialnega dialoga".

Naklada: 6.400 izvodov.

Popolni sončni mrk - 11. julija

Popolni sončni mrk 11. julija bo viden v ozkem pasu južnega Tihega oceana, ki bo potekal preko Cookovih otokov in Francoske Polinezije (Tahiti) ter vse do juga Južne Amerike. Kot delni mrk bo viden skoraj na celotnem področju južnega Pacifika. Pri nas mrk ne bo viden. Vendar pa ne gre popolnoma obupati. Mrk se bo dogajal med 20.15 in 22. uro po našem času in v današnji poplavi spletnih kamer bomo gotovo lahko našli kakšno, ki bo s Cookovih otokov, Francoske Polinezije, Čila ali Argentine prenašala mrk v živo preko interneta. Sicer pa si več o mrku lahko preberete na:

<http://eclipse.gsfc.nasa.gov/SEmono/TSE2010/TSE2010.html>

Potek sončnega mrka 11. julija 2010. Vir slike: <http://eclipse.gsfc.nasa.gov/SEmono/TSE2010/TSE2010.html>

Nebo Južne Afrike

Zdaj, ko gledamo svetovno nogometno prvenstvo in so vse oči uprte v dogajanje na nogometnih stadionih Južne Afrike, je pravi čas, da vas vprašam: »Ste kdaj razmišljali, kako bi se tam orientirali na primer po soncu in določili smeri neba?« Tam sonca opoldne ne bomo iskali na jugu, kot pri nas, pač pa na severu. Ko bomo opoldne gledali proti soncu, ne bo vzhod na levi in zahod na desni, pač pa ravno obratno. In še več, sonce se bo čez dan pomikalo z desne proti levi in ne obratno, kot smo navajeni tu, na severu. Tudi luna se bo obnašala podobno »čudno« kot sonce, še bolj: pomen črk »C« in »D«, ki jih tvori ob svojih menah, se bo zamenjal. Tako bo tam »C« pomenil, da se Luna debeli, in »D«, da Luna »crkuje«. Tudi Severnice iz Južne Afrike ne bomo našli, saj tam za orientacijo po zvezdah uporabljajo ozvezdje Južni križ.

Se mi zdi, da slišim vuvuzele ... Vir: internet in obdelava P.K.

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Dvoletni svetlin (*Oenothera biennis*)

Je gojena rastlina. Spada v družino svetlinovk. Cvetni peclji so oglati, nerazvejani oziroma razvejan je le njihov zgornji del. So nekoliko dlakavi. Pritlični listi rastejo v rozeti. Dolgi so 15 cm, podolgovati in rastejo na pecljih. Stebelni listi imajo kratke peclje. So podolgovato suličaste oblike, drobno nazobčani in porasli z redkimi dlačicami.

Cvetovi imajo 3-6 cm premera, rastejo v ovršnih grozdih in močno dišijo. Glavičasti plod je štirioglat. Ima veliko drobnih semen. Cvetovi se odprejo zvečer in se naslednji dan dopolne zaprejo. Raste ob železniških progah, nasipih, obrežjih, ob poteh, na vrtovih kot gojena okrasna rastlina.

Učinkovine: C vitamin, provitamin A, linolinsko olje. Uporabnost: korenine v juhah in prikuhah, v zdravilne namene sveža zel pri črevesnih in želodčnih krčih, prehladu in kašlju, pomirja, olje znižuje krvni tlak. Zunanje se olje iz semen uporablja pri multipli sklerozi.

Opozorilo: svetlinovega olja ne smejo uživati epileptiki.

Svetlinove korenine s smetano

Potrebujemo: 15 dag korenin dvoletnega svetlina, 1 majhno čebulo, 3 jedilne žlice olja za dušenje, 1/8 l sladke smetane, 5 dag šunke, narezane na kocke, sol, poper in peteršilj po okusu. Priprava: Korenine najprej temeljito operemo in ostrgamo. Prekuhamo jih v slani in rahlo okisani vodi, odcedimo. Osušimo jih in narežemo na kolobarčke. Čebulo olupimo, na drobno narežemo in zarumenimo na olju, dodamo na koščke narezane svetlinove korenine, narezano šunko in malo vode. Vse to dušimo približno 20 minut. Dodamo sladko smetano, posolimo, popopravimo, na vrh potresemo peteršilj. Jed je zelo dobra s kuhanim rižem.

Čaj

1 čajno žličko posušenih listov in cvetov prelijemo z 2 dl vrele vode. Pustimo stati 8 minut. Čaj precedimo in osladimo z hojinim ali smrekovim medom. Čaj pijemo 3-krat na dan. Pomaga pri kašlju in izkašljevanju.

Vse to in še več na Rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Jezik fotografij - četrtič

Cilji duhovnega razvoja:

- Razvijati izražanje in krepitev vrednostnega sistema.
- Razvijati sposobnost govoriti o vrednotah v skupini.
- Spoznavanje drugih preko njihovih občutij, prepričanj in vrednot.

Namenjeno komu: MČ, GG, PP, RR

Čas trajanja: približno 30 minut

Število: 6 do 16

Sredstva: nekaj fotografij (fotografije lahko izrežemo iz revij, najdemo na internetu, ...)

Vrsta: znotraj

Navodila za izvajanje aktivnosti

Fotografije razporedimo na tla ali na veliko mizo. Vodnik povabi člane, da si v tišini 2 do 3 minute ogledujejo fotografije. Vsak član si nato izbere dve fotografiji, od katerih:

- ena vzbodbuja prijetna občutja,
- druga vzpodbuja neprijetna občutja.

Več članov lahko izbere isto fotografijo. Skupina se udobno usede v krog. Ko člani želijo deliti svoja razmišljanja z drugimi (in samo, če to želijo), to storijo na sledeči način:

- Opišejo fotografijo (kaj vidijo na sliki, stvarno)
Primer: Na fotografiji sta dva poslovneža, ki stojita na startni črti štadiona, vsak s svojo aktovko.
- Kakšna občutja vzbudi slika (moji občutki) in kakšen pomen ima ta fotografija zame.
Primer: Ko gledam sliko, občutim žalost in stisko obenem. Menim, da nas skupnost, v kateri danes živimo, sili, da vse naredimo hitro in učinkovito, kar vodi v to, da ljudje ne znamo več živeti drug z drugim.

☛ poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

Taborniki in njihovi poklici

Barbara Bačnik - Bača

Arhiv Klemna Marklja

Ustvarjalno delo z učenci

Tokrat vam predstavljamo dolgoletnega tabornika, načelnika Zveze tabornikov občine Kranj, ki pa je bolj poznan kot idejni vodja čistilne akcije "Očistimo Kranj - Kranj ni več usran", za katero ste prav gotovo vsi že slišali in o njej brali v našem Taboru. Po izobrazbi je Markl sicer zgodovinar, opravlja pa malo drugačno službo. Pa pogledjmo, katero ...

Klemen Markelj - Markl (RSŽ-ml Kranj), zgodovinar

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Moja taborniška pot se je začela pri sedmih letih, to je leta 1982, v Rodu stražnih ognjev v Kranju. Zaradi smrka-vosti in tudi neodgovorne vodnice (zamu-janje na sestanke in akcije) sem pri RSO hitro zaključil. Nadaljeval sem čez približno tri leta pri Odredu Albina Drolca v Stražišču (danes RZJ), kjer sta starša poznala nekaj tabornikov. Vendar spet ni bilo prave družčine in motivaci-je, zato sem tudi tam hitro končal. Zares sem se k taborništvu vrnil pri devetnaj-stih letih, k Rodu Stane Žagar mlajši, kjer me je dobra družčina dobesedno potegnila v taborništvo.

Kaj si vedno sanjal, da bi rad postal?

Vedno sem sanjal, da bi postal ali oficir ali pa nekaj v zvezi z zgodovino (učitelj ali kustos v muzeju). Nazadnje se je vse skupaj tako obrnilo, da z vojsko ni bilo nič (»Hvala bogu!«). Doštudiral sem zgodovino, poskusil pripravništvo v Arhivu Republike Slovenije, kjer nato ni bilo mesta zame, in se znašel na šoli

OŠ Simona Jenka v Kranju, kjer sem tre-nutno učitelj v podaljšanem bivanju.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Po izobrazbi sem univerzitetni di-plomirani zgodovinar. Od vsake šole mi je ostalo nekaj lepega v spominu. Največ mi je pa dal študij na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Katere kompetence te po tvojem mnenju odlikujejo?

Poštenost, doslednost, pokonč-nost, srčnost, zvedavost, inovativnost ...

Kateri del službe ti je najbolj in ka-teri najmanj pri srcu?

Najbolj mi je pri srcu ustvarjalno delo z učenci v času podaljšanega bi-vanja. Najmanj pa čas kosila, ko celo šolsko leto ponavljaš ena in ista pravila ter navodila, da bi se učenci dostojno prehranjevali in ravnali s hrano.

Kako poteka tvoj tipični delovni dan?

Svoj tipični delovni dan kljub opol-danskemu odhodu na delo začnem s kar zgodnjim vstajanjem okrog sedme ure. Po zajtrku prelistam časopis in na-to premislim, kaj bomo delali v šoli. Če delo v šoli potrebuje pripravo, to tudi naredim. Drugače pa dopoldne veliko časa porabim za ostalo šolsko delo (drugi projekti v šoli, članki za spletne strani, izobraževanje ...) taborništvo, ostale projekte, pri katerih sodelujem, ali za nabiranje novih idej, ki jih nato poskušam uresničiti v šoli. Okrog pol-dneva grem v šolo. Ko pridem v šolo, prevzamem učence, potem gremo na

kosilo. Po kosilu je obvezna sprostitev v telovadnici ali na igrišču, kadar je lepo vreme. Nato sledi izdelava domače na-loge in učenja. Po nalogi je čas za ust-varjanje. Če pa je bilo naloge in učenja malo več, učencem pripravim družabno socialne igre, da se sprostijo. Ponavadi svoje delo končam okrog pol petih, ko oddam zadnjega učenca.

Katere so tvoje karierne ambicije / izzivi?

Trenutni izziv mi je, da bi dobil službo kot učitelj zgodovine. Enkrat v prihodnosti pa me zanima tudi kakšna vodstvena funkcija v šoli.

Kako reagira tvoje profesionalno okolje na informacijo, da si tabornik?

Moje delovno okolje se dobro odziva na to, da sem tabornik. Veliko taborniškega znanja in izkušenj lahko uporabim v šolskem delu. Podprli so me tudi pri čistilni akciji Očistimo Kranj, kjer moja šola že nekaj let sodeluje in je k sodelovanju s svojim zgle-dom pritegnila tudi ostale kranjske šole. Predvsem mi pa moje taborniško znanje pride prav v šolah v naravi in na taborih.

Bo poletje 2010 taborniško obarvano?

Glede na dejstvo, da dograjujem domačo hišo, še ne vem, kako bo obarvano poletje. Upam pa, da si bom vzel čas in šel obiskat vse tri kranjske taborniške rodove na njihova tabor-jenja. Drugače pa planiram tudi dopus-tovanje v taborniško šotorskem duhu.

Imeti vod GG

Barbara Bačnik - Bača

Zaprisega Kdor ne skače, ni Sloven'c!

Kar ne morem verjeti, kakšna nogometna mrzlica je zavzela našo deželo pod Alpami in takorekoč ves svet. Glede mrzlice še ta zanimivost, da je Južnoafriško republiko za naše predstave o zimi v Afriki res doletela prava mrzlica v temperaturah. Neverjetno, da so pri nas vročinske nevihte, tam pa se zavijajo v šale in rokavice.

Ko to pišem, manjka pravzaprav le nekaj dni do tekme Slovenija : Anglija, tako da je ozračje resnično naelektreno. Na dan tekme bodo ljudje v naglici opravili še zadnje obveznosti, vsi bomo predčasno zapustili svoja delovna mesta, skočili še po osvežilno pijačo in se točno ob 16. uri narisali pred največjim TV ekranom v bližini ter ... navijali seveda za naše! In mestne ulice bodo za dve uri opustošene, trgovski centri prazni, naša srca pa polna pričakovanj ...

Zgodovina nogometa v Sloveniji

Zametki slovenskega nogometa segajo v leto 1909, ko je profesor Stanko Bloudek prinesel s Češke prvo športno opremo za nogometaše. Leta 1910 je bilo ustanovljeno prvo športno društvo - NK Hermez (današnji NK Ljubljana). Gimnazijci, ki so ustanovili ta klub, so istega leta odigrali prvo nogometno srečanje na slovenskem. V nadaljnjih letih je bilo v Sloveniji ustanovljenih več kot 60 klubov. Največja središča so bila Ljubljana, Maribor, Celje, Trbovlje in Jesenice. Nogometna zveza Slovenije (NZS) pa je bila ustanovljena 1920 v Ljubljani. Istega leta je bilo odigrano tudi prvo slovensko prvenstvo v nogometu. Do leta 1941 so nekateri najboljši slovenski klubi igrali na jugoslovanskem prvenstvu (Ilirija, Primorje, Ljubljana). Po koncu druge svetovne vojne so odigrali prvo slovensko prvenstvo, in sicer leta 1946. Med letoma 1952 in 1958 ni bilo

enotnega tekmovanja v slovenski ligi, od sezone 1958-1959 pa je tekmovanje v slovenski ligi nepretrgano. Tudi po drugi svetovni vojni so slovenski klubi igrali v jugoslovanskih ligah (Olimpija, Maribor, Kladivar, Nafta, Aluminij, Koper, Izola, Slovan). Vrsta najboljših slovenskih nogometašev je igrala od leta 1920 do 1990 za jugoslovansko reprezentanco. Največ mednarodnih tekem je odigral Brane Oblak (od 1970 do 1976) in sicer 46 (vir: <http://sites.google.com/a/os-duplek.si/nogomet/zgodovina-nogometa-v-sloveniji>).

Prvo svetovno prvenstvo - Urugvaj 1930

1. svetovno prvenstvo se je zgodilo daljnega leta 1930. Bilo je precej drugačno od ostalih, saj je bila vsaka tekma odigrana z dvema različnima žogama. V finalu svetovnega prvenstva sta igrali Argentina, ki je določila žogo za prvi polčas, in domača reprezentanca, ki je izbrala žogo za drugih 45 minut. Prvi svetovni prvaki so postali Urugvajci.

Nogomet - pogosta oblika rekreacije in igre

Če potegnemo črto, je nogomet globalno združevalna igra, ki je zasvojlja ves svet. Vsekakor se je zavoljo zabave

in rekreacije smiselno in zdravo poditi na travniku za črno-belo žogo in po možnosti zabiti kak gol za svojo ekipo. Dajte si duška z vašimi GG-ji, navdušeni bodo in tudi vodnik v vlogi sodnika bo užival. Pazite le na pravilno in zadostno ogrevanje v izogib poškodbam (najpogosteje gležnjev in zapestij) ter seveda raztegovanje po končani igri. Pozornost pa velja nameniti tudi osvežitvi, najbolje vodi - da se izognemo dehidraciji. ■

SCOUTS
laborniki ustvarjamo boljši svet

SCOUTS
laborniki ustvarjamo boljši svet

Slovenska avantura Adventure race Slovenia 2010

Peter Vrčkovnik

Matjaž Ravnjak

Od Kranjske Gore do Velenja v osemindesetih urah

Vremensko nepredvidljiv vikend je med 18. in 20. junijem udeležence iz sedmih držav popeljal po najlepših kotičkih Gorenjske, Savinjske in Štajerske. V Kranjski Gori, kjer pozimi navijamo za naše smučarske ase, je čudovita kulisa Julijskih Alp ponujala res izjemen start 350-kilometrskave avanture.

Udeleženci so v Velenje prispeli že v četrtek in kot toliko let poprej so vse svoje načrte kovali v avtokampu Jezero. Poleg razlage trase prireditve je v četrtek sledila še slavnostna otvoritev. Osrednje misli je udeležencem zaupala predsednica častnega organizacijskega odbora, ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelušič. In kot je zapisala: »Spoštovani udeleženci Slovenske avanture 2010! Želim vam, da bi letošnja prireditve izpolnila vašo pričakovanja. Vem, da je vsak izmed vas po svojih zmožnostih pripravljen na izzive, ki jih v naslednjih treh dneh na več kot 300 km dolgi progi gotovo ne bo manjkalo. Želim vam veliko športne sreče, predvsem pa, da bi bila letošnja

prireditve dobra priložnost za druženje in sklepanje novih prijateljstev, kar je pomemben vidik tovrstnih mednarodnih tekmovanj. Srečno vsem tekmovalcem in organizatorjem te velike mednarodne športne prireditve, Društvu tabornikov Rod Jezerski zmaj iz Velenja, ki jim še posebej čestitam, da jim je uspelo v to prireditve vključiti tako veliko ljudi. Projekt Avantura race Slovenija podpira Slovenska vojska že od samega začetka in prepričana sem, da se bo naše sodelovanje pri različnih aktivnostih nadaljevalo tudi v prihodnje. Ob tej priložnosti vam čestitam tudi za novo vozilo, ki ga boste člani Šaleške zveze tabornikov danes prevzeli, in prepričana sem, da bo vaša razgibana

pot z njim lažja in še uspešnejša.«

Pot smo v četrtek zaključili s še zadnjim sestankom z udeleženci. Urnik naslednjega dne pa je veleval odhod v osrčje Julijskih Alp ob 6.30. Sončno jutro v Kranjski Gori nam je namenilo izjemne poglede na slovenske vrhove. Nekaj minut čez deseto zjutraj pa se je začelo zares. Najprej je štartala kategorija Raziskovalec, katerih proga je bila dolga okrog 350 km, za njimi pa so se na nova doživetja odpravili udeleženci kategorije Pohodnik, katerih proga je štela 250 km.

Disciplina, s katero smo pričeli osmo Slovensko avanturo, je bila rolanje. Lepo urejena proga do Mojstrane, neokrnjena narava in neizmerna energija udeležencev je pričela raziskovanje neodkritih koticov Slovenije. Po končam rolanju je sledil 80-metrski spust po vrvi v bližini Mojstrane. Marsikateremu udeležencu je ob pogledu z vrha Brunških peči zaledenela kri. Panorama slovenskih vršacev, pogled na Mojstrano in poključsko pogorje pa je prinesla takojšnjo otopletev.

Preko osemdeset pustolovcev je s kolesom nadaljevalo pot na nordijsko središče - Rudno polje na Pokljuki. Orientacijski tek po poključskih gozdovih in nordijsko rolanje na progi, katero za trening uporabljajo naši nordijci, so udeležencem ponudili možnost za nabiranje novih točk. Na letošnji avanturi je namreč vsaka izmed kontrolnih točk imela določeno vrednost. Ekipa,

ki je zbrala največ točk, se je na koncu veselila zmage.

Preko planine na Uskovnici so udeleženci s kolesi pot nadaljevali do jezerskega bisera - Bohinja. Sledilo je plavanje, nato pa veslanje po Bohinjskem jezeru in naprej po Savi do Loga. Meglice nad Bohinjskim jezerom, nežno sonce, čista voda, na Savi pa kar nekaj brzic so še dodatno popestrili disciplino kajakaštva.

V Logu je sledilo preoblačenje iz neoprenskih v pohodna oblačila. Bližala se je namreč noč. Sobotno noč so udeleženci preživeli na Jelovici. Sistem tisočerih cest in zaraščenih gozdov je ponujal pravi orientacijski poligon.

Na Jelovici je bil tudi jamarški odsek. Dve izredno lepi jami sta pokazali udeležencem slovenski podzemni svet. Udeleženci so prečkali za Slovence zelo pomembno vas Dražgoše in nadaljevali proti Škofji Loki.

Tam so ekipe drugič prišle (prvič v Bohinju) do svojih torb, v katerih so imele hrano, suho obutev in oblačila, saj je kljub lepši napovedi s petka na soboto na Jelovici zelo deževalo. Za kategorijo Pohodnik pa je Crnigrob pri Škofji Loki predstavljal zaslužen cilj Slovenske avanture.

Ko so ekipe v kategoriji Raziskovalec nadaljevale pot, je bilo že popoldne. Naslednji cilj je bil dom na Menini. V vetru, megli in dežju so ekipe premagovale vzpon do doma na Menini. Marsikatera ekipa se je odločila za taktično potezo in to kontrolno točko izpustila ter nadaljevala pot proti naslednjima dvema jamama, ki sta se nahajali v okolici Letuša. Na kontrolni točki je bil tudi start orientacijskega teka in plavanja, ki pa je bilo zaradi močnega dežja odpovedano. Še zadnji skok na kolo in ekipe so že bile na poti proti cilju v Velenju.

Zmagovalec letošnje avanture je češka ekipa OpavaNet/Tilak/Merida, za njo pa sta se najbolje odrezali še dve češki ekipi, AlpinePro/Nutrend/Merida in Ceps Ekonom Praha Outdoor. Slovenska ekipa Lima Salomon, ki je veljala za favorita, je na polovici tekme odstopila. Najboljša slovenska ekipa je bila tako Adventure Valley Team. Šestega mesta so se veselili Anja Plešnik, Matjaž Žilavec, Damjan Sekuti in Boštjan Pahovnik. Na avanturi je nastopilo 25 ekip iz 7 držav (Slovenija, Češka, Italija, Grčija, Švedska, Francija in Nemčija).

Zadovoljstvo tekmovalcev in stisk roke sta pomenila, da smo zopet uspeli sestaviti dobro progo in organizirati še eno nepozabno avanturo. ■

Naslednje leto vam ponujamo že deveto slovensko avanturo ARS 2011. Več informacij lahko najdete na www.adventure-race.si.

15. Spust po Ljubljanici 2010

Tadeja Rome

Drugo soboto v maju, 15. maja 2010, se je zgodil 15. Spust po Ljubljanici 2010 - ekološko kanuistično tekmovanje - v organizaciji Rodu Bičkova skala. Navkljub slabi vremenski napovedi (državo naj bi zajele močne nevihte, kar naj bi vodilo v porast vodnih gladin), se je 12 ekip Spusta po Ljubljanci vseeno udeležilo, saj tabornikov slabo vreme pač ne ustavi.

V Podpeči, na startu proge, kjer so se ekipe zbrale ob 9. uri, so se začele zadnje priprave na tekmo. Ekipe so po prejetju štartne številke in imena dokončno uredile svoje kanuje - opremile so jih z najrazličnejšimi maskotami, ki se jih je na tekmovanju tudi ocenjevalo.

Na progi je tekmovalce pričakala marsikatera zanimiva naloga; poganjanje z drogom, slalom, pantomima, taborniški pozdrav na cilju; med katerimi je največ pozornosti mimoidočih požela 'košarka' - tekmovalci so žogo metali v kanu, ki je sredi mesta visel z mostu.

Med vožnjo so se imeli tekmovalci čudovito, čeprav je bilo mrzlo in deževno. Razglasitev rezultatov je potekala v mestu, pri Dvornem baru, kjer smo imeli postavljen tudi stojnico s taborniškimi materialom. Po tekmovanju so se tekmovalci in organizatorji na Livadi pogostili z odličnim "žarom".

Nagrade so bile bogate - za 1. mesto polet z balonom z Balonarstvom Rome, za 2. mesto Dnevnikov komplet knjig Zdravstveni priročnik, za 3. mesto Dnevnikov komplet DVD-jev Discovery, ter za 4. in 5. mesto Dnevnikov komplet.

Mnenja udeležencev

Offblast, RSO Kranj

"Ekipa Offblast se je na vodah divje Ljubljance imela zelo dobro, pobrali smo vse mimoidoče smeti, a nas je zahrbtni vrtnec potegnil v globine in obiskali smo Povodnega moža."

Od Ade, RSO&RBS

Super se nam zdi, da se je v dogajanje vključilo mimoidoče, kar je sigurno pritegnilo njihovo pozornost (na zadnjem KT-ju - košarka). Ada: "Prvič sem bila na progi in zelo sem uživala. V ekipi sem imela hitra veslača."

RTT1, RTT

Za izdelavo ovčke (maskote) sem potreboval veliko iznajdljivosti, živcev, propena. KT s sušicami je bila dobra fora, tudi ciljanje v kanu je bilo super, predvsem zaradi reklame. Ko sva se špricala, je bilo noro.

RTT3, RTT

Bila je dobra akcija, bedno je le, da dežuje (če ne bi, bi bilo 10-krat boljše!). Komaj čakamo piknik. Naša maskota je bikec z naravnimi rogovi.

Petra Mekiš

Lovro Mekiš

Bičikleta žur je polnoleten

Bičikleta žur, ki ga organiziramo člani rodu Jadranskih Stražarjev, je vsako leto bolj nepozabna dogodivščina. Tekmovanje je prav posebno zato, ker tu ne sodelujejo le taborniki, temveč tudi rekreativci, ki pa tekmujejo v svoji kategoriji.

Na žalost smo punce že lani porabile svoj bonus za izbiro barve majic (lani je bila roza), tako da smo bili letos vsi zeleni. Posebno zanimiv je bil logo na hrbtni strani majice, saj je bila letošnja Bičikleta polnoletna in za tako prelomnico se spodobi primerna majica (glej sliko). Tudi pokali so bili polnoletnosti primerni, saj so bili v obliki vrčkov za pijačo. Toda le pokali za prvo mesto so vsebovali pijačo, primerno za polnoletne.

Letos je glavno dogajanje spet potekalo na našem taborniškem prostoru v Jagodju. Razdeljeno je na dnevni tekmovalni del in sprostitveni večerni del. Tekmovalci so na poti po izolskem podežlju poleg reševanja zabavnih nalog na kontrolnih točkah zbirali še sestavine za pripravo rib (sardele). Če bi pokukali v njihove žepe pred prihodom na cilj, bi v njih našli česen, limono, peteršilj in sol. Še dobro, da so ribe dobili na cilju. Zahvaljujoč vremenu, ki nam je priskrbelo veliko blata in obilo voode, je bila letošnja proga malce bolj avanturistično obarvana. Sonček se je prikazal šele proti koncu dneva in nam tako posušil obleke in kolesa. Večerja je bila seveda morská: pidoči (školjke) in sardele (ne tiste, ki so si jih tekmovalci sami pripravili). Za glasbo so poskrbeli naši nepogrešljivi harmonikaši, pred njimi pa je ozračje in ljudi ogrela rock skupina Biči Band.

Posebna nagrada je bila letos podeljena tudi najboljšim poznavalcem Slovenije, ki so svoje (ne)znanje dokazali z reševanjem dodatnih nalog na

celotni poti. Nagrado so prejeli Piško popek in prijatelja.

Pri mlajših tabornikih do 26. leta je zmagala ekipa Rizle, pri starejših pa ekipa Nas tri. Pri rekreativcih je prvo mesto zasedla ekipa Ekipppa. V skupnem seštevku je zmagala ekipa Nas tri in za nagrado poleg pokala prejela še kolo. Čestitke gredo tudi ostalim tekmovalcem, ki so se udeležili Bičikleta žura. Upam, da se vsi vidimo še naslednje leto.

Mnenji tekmovalcev

Aljoša Gerželj, RKV: Odlična organizacija, lepe majčke, najlepše tabornice, super proga ... to so že stalnica Bičiklete žura - zato pa se vračamo vsako leto. Letos so nam pa Primorci zrihtali še "super" vreme (za nesoftiče) in stvar je bila še bolj popolna. Zvečer lep sončni zahod, koncert in žur do jutranjih ur. (Po) hvala Izolanom za super organizacijo in se vidimo drugo leto.

Blaž Slavec, rekreativec: Na letošnji Bičikleti sem se imel odlično, čeprav je vse skupaj malo pokvarilo sprva deževno vreme. Vendar je RJS Izola spet uspelo pripraviti prijetno športno druženje, na katerega se bomo definitivno vsi z veseljem vračali še naslednja leta.

Državni mnogoboj

na Gorenju nad Zrečami

... na kratko povedano: »Idilična okolica, siromašna udeležba!«

No, pa je nov Državni mnogoboj za nami. Že pred časom je bilo v taborniški družbi v šali izrečeno, da je le malo rodov v Sloveniji sposobnih organizirati kvaliteten mnogoboj in da se bodo tisti, ki so tega v preteklih letih že organizirali, kaj kmalu ponovno pokazali kot organizatorji.

In temu je res bilo tako. Rod zelene Rogle Zreče je ponovno dokazal, da ima pogum in podporo domačega kraja za organizacijo tovrstne zadeve. Letos je tako mnogoboj potekal na res idiličnem Gorenju nad Zrečami. Izjemno prijazni ljudje, prekrasna narava, sončno vreme, super taborni prostor in ostala logistika ter zagnani organizatorji so bili velik plus letošnjega mnogoboja. A tudi minusov je bilo kar nekaj. Največji je zagotovo bil termin mnogoboja, saj je ta potekal teden kasneje, kot je sicer v navadi. To pa je verjetno botrovalo tudi izjemno slabi udeležbi (le 40 ekip, od tega le 11 MČ ekip, ki jih je sicer največ). Včasih kar sporno sojenje ali razumevanje propozicij in (pre) draga startnina na mnogoboju sta pereči temi vsako leto, in tudi letos je bilo slišati pritožbe prav na to (za ta denar se dobijo makaroni in redka zelenjavna juhica, našitek in smešne nagrade). Meni osebno je najbolj žal predvsem za otroke, ki tako z veseljem domov nesejo kakšno simbolno nagrado, s katero se lahko pohvalijo, kako so uspeli na mnogoboju (morda poleg diplome še kakšen pokal ali praktično nagrado). Tako pa so letos najboljši dobili polo majice ZTS, ki so verjetno ležale v skladišču že (pre) dolgo časa.

No, pa da ne bomo preveč kritični. Navsezadnje je važno druženje, prikazovanje taborniškega znanja, sklepanje novih prijateljstev in večna slava ob osvojitvi naslova državnega prvaka. Žal pa tudi konkurenca v nekaterih kategorijah ni bila ravno velika in le upamo lahko, da se bo nekaj spremenilo in da bodo rodovi ugotovili, da je Državni mnogoboj krona celoletnega dela, ter da bi vsak rod moral imeti svoje predstavnike na njem. Uu se bodo dokazali in pokazali vse svoje taborniško znanje. Seveda pa bo nam rodovom z nižjo startnino (ali vsaj več za isto ceno) na pol poti morala priti tudi naša krovna organizacija.

In naslednje leto se ponovno vidimo ... če se seveda najde junak za organizacijo Državnega mnogoboja 2011.

Mnenje organizatorja

Emil Mumel, vodja tekmovanja

Člani društva RZR smatramo, da je letošnji mnogoboj uspel z vseh zornih kotov. Pri sami organizaciji in izvedbi se je pokazalo medsebojno sodelovanje in povezanost tabornikov vseh generacij zreške občine. Pri samem sojenju in tekmovalnem delu je bila prisotna solidarnost drugih tabornikov širom Slovenije, ki so bili pripravljene priskočiti na pomoč kot sodniki. Nikakor pa ne smemo pozabiti domačinov, ki so nam bili velikodušno pripravljene odstopiti zemljišča za taborni prostor in gozd kot taborniško naravno okolje, da smo lahko izvedli tekmovalni del. Ob koncu še enkrat vsem skupaj iskrena hvala.

Kosmaj 2010

Ana Britovšek

Polona Žehelj

Štirje Močvirci smo se med 14. in 16. majem udeležili mnogoboja "Kosmaj 2010", ki so ga pripravili srbski taborniki iz Mladenovca. Na pot smo se odpravili že v četrtek, tako da smo petek izkoristili za spoznavanje mesta in okolice.

Organizatorji in udeleženci so nas zelo lepo sprejeli. Šotor smo si postavili poleg ostalih na šolski zelenici. Sprva smo se seveda malce držali zase, a ob zvokih Jančijeve kitare se je okoli nas hitro nabrala skupinica radovednežev, prišli so še drugi in skupaj smo peli do poznih večernih ur. Ponoči je deževalo, tako da je marsikdo imel lužo v šotoru. In ker dež v soboto dopoldne ni prenehal, so se organizatorji odločili, da orientacija odpade. Nam se je to zdelo precej smešno, saj smo navajeni, da na veliko težjih tekmovanjih hodimo v dežju. Je pa res, da smo bili praktično edini v gozdarjih, vsi ostali so bili obuti v teniske, ki so ob stiku z dežjem takoj premočile. Tekmovanje je tako potekalo kar v dveh učilnicah. Začeli smo s skico minskega polja, nadaljevali s testom iz prve pomoči in tematskim testom, vrísovali smo na karto in risali profil poti.

Po kosilu je končno posijalo sonce in odpravili smo se na KT1, kjer smo risali kroki. Našo moderno busolo so si vsi želeli ogledati in pokukati skozi njo. Če smo na naših tekmovanjih navajeni, da smo precej omejeni s časom, ki ga imamo za risanje raznih skic, je tu vse potekalo lagano sportski, saj smo kroki risali kar dobri dve uri. Tudi za vrisovanje na karto in risanje profila terena smo imeli toliko časa, kolikor smo ga potrebovali. A vse ni šlo tako lahko. Pri semaforju je kontrolorka po dveh minutah zapiskala in morali smo končati. Ker nismo uspeli oddati in sprejeti vseh znakov, smo gladko dobili nič pik. Ista zgodba se je ponovila pri morseju. A to nam ni vzelo veselja.

Večer smo preživel precej aktivno s skupinskimi igrami in na koncu smo samo še popadali vsak v svojo spalko. Spoznali smo igre, ki se jih igrajo naši srbski taborniški prijatelji, pa tudi mi smo njim predstavili nekaj svojih.

V nedeljo zjutraj je sledila razglasitev rezultatov in slovo. V kategoriji "brdžani" nas je tekmovalo šest ekip in mi, Močvirci, posamezniki so nam rekli tudi Zmajčki, smo zasedli tretje

mesto. Tako smo domov prinesli nov pokalček in diplomo, ki sta že na varnem v taborniški sobici, kot nagrado pa smo dobili visečo mrežo, ki nam bo na taborjenjih in drugih taborniških akcijah še kako prav prišla.

Vsem skupaj priporočamo en izlet v deželo yugotov in stoenk, v deželo gostoljubja, v deželo pleskavic. Da se spomnimo, kako se imamo lahko fajn in da nam prav nič ne manjka.

Mjedved

Kolumna

Kam na počitnice?

Priprave na taborjenja so v polnem zamahu, vodniki pripravljajo oziroma so že pripravili vodove programe za sončno vreme, za deževno vreme, za takšne in drugačne možne »worst case« scenarije - samo, da bo »deca« zadovoljna (beri: da ji ne bo dolgčas). Taborovodje in starešine taborjenj se prav tako pospešeno pripravljajo, pišejo prošnje, vodijo sestanke, pripravljajo sezname opreme in tako naprej. Taborništvo vrvi od delovnega zagona v tem »predpoletnem« mesecu in vse stremi k njejgovemu visočanstvu taborniških akcij: taborjenju.

Ker taborjenje, taborjenje mora resnično biti krona taborniškega leta. Je edina akcija, na kateri se lahko kot rod še toliko bolj povežemo, izvedemo različne taborniške vsebine, ki zahtevajo več načrtovanja in predvsem časa za izvedbo. Za tistih 10, 11 dni, ki jih preživimo skupaj v zelenih savicah sredi gozda, resnično postanemo nenavadno homogena in notranje motivirana skupina ljudi s podobnimi cilji v življenju. Postanemo tisto, k čemur stremimo vse leto, pa nas vlečejo različne obveznosti, kot so šola, študij, služba, družina, partner, pristočasne aktivnosti, na vse strani neba. Zato bi moral vsak tabornik vedeti od septembra naprej - kaj od septembra, od nekdanj (glede na to, da je za tabor vsako leto rezerviran isti termin) - kje, kako, s kom in kaj bo počel tista slaba dva poletna tedna. 100% tabornik bo, odrezan od urbanega in profanega sveta, zato da bi se lahko enkrat znova počutil povezanega s Svetom in z naravo, prispeval k boljšemu človeku.

Jadajadajada, mularija gre namreč raje na morje z babico in dedkom, na oratorij z veroukom, na poletne priprave s športnim društvom, s starši v Malezijo, s sošolci na avtoštop po Vzhodni Evropi in tako naprej. In čeprav so redki tisti, ki za poletje planirajo zgolj in samo taborniške aktivnosti (poleg taborjenja morda še kak tečaj, bivakiranje in tako naprej), mi ne gre in ne gre v račun, kako je možno, da, čeprav že vse leto veš, kdaj bo taborjenje - saj tudi v primeru, da si pozabil, zadnjih par mesecev vsake toliko slišiš na tedenskih sestankih, kdaj bo taborjenje in kako bo taborjenje in tako naprej - ne, res mi ni jasno, kako lahko potem prav v tem terminu ubogih slabih dveh tednov planiraš dopust z nekom drugim in nekje drugje. In to po možnosti sporočiš tik pred samim taborjenjem. Čeprav se znotraj taborniške skupine seveda smatra, da bodo na taborjenje prišli vsi, ki jih doma ne zadržujejo družinske ali službene obveznosti. Tako da, to je bil poziv vsem, ki se še niste prijavi na taborjenje: to storite čimprej in stornirajte letalske karte do Egipta!

📍
poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

tabornik KRANJ

Jaka Bevk - Šeki

Iz malhe strica volka

Samo, da je volk sit in koza cela ...

Ob tej pasji vročini se le stežka spravim iz brloga. A razlog je tokrat bil več kot dober ... državni mnogoboj. Baje so na Pohorju lepi gozdovi in prijazni ljudje, ki jih je vredno obiskati. In res je tako. Super je bilo in ni mi žal, da sem bil tam. Sprašujem se le, zakaj se tam ni zbralo veliko več članov naše zelene bratovščine. Morda so že vsi naši člani na morju in na počitnicah? Le katera bistra glava si je izmislila nov termin tekmovanja??? Naravnost žalostno je bilo opazovati število udeležencev - le 40 ekip. Edina dobra stvar je bila udeležba PP ekip, ki je bila višja kot v preteklih letih.

Pri taki konkurenci oz. udeležbi se sprašujem, ali je sploh smiselno, da mnogoboj še organiziramo? Tudi osvojitve naslova državnega prvaka nima ravno neke teže. Res sramotno, da ni več ekip. Jaz kot stari volk še vedno zagovarjam trdo delo in trening z otroki, dokler ne obvladajo zadeve do detajlov. Le kaj vi počnete z vodi v svojih rodovih??? Igrate igrice na računalnik, igrate poker ali enostavno ne delate nič? A ker so se organizatorji potrudili za nas ne glede na to, koliko nas je bilo, se o tem ni splačalo debatirati na mnogoboju. Bo pa treba na vrhu naše krovne organizacije dobro premisliti, kako naprej.

A najbolj obupno žalostno sem se počutil, ko sem opazil »bogate« nagraje za najboljše. Polo majice ZTS in diploma. Fantastično! Boljše ne more biti! Res sem si zaželel, da bi zopet tekmoval in zmagal, da bi rdečo majčko potem s ponosom nosil pri naslednjem sprehodu skozi gozd. Upam le, da me prvi lovec ne bi takoj opazil in moje stare volčje kože obesil nekam na zid. Ampak to so že problemi starega volka. Problemi našega mnogoboja so povsem druge. Zdaj čakam le še na taborjenje, da se ohladim v senci svežega gozda in da takšen mnogoboj čim hitreje pozabim.

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Ales Cipot (ales.cipot@volje.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejck (miha.bejck@rutka.net) - pomočnik urednika, Petro Grmek (sira.grmek@gmail.com) - urednica sklopa Igra, Tadeja Rome (whatshearnamesy@gmail.com) - urednica sklopa Dogodivščina, Zan Kuratj (zan.kuratj@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizj@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Blažnik (barbara.blaznik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-sabte.net), Ana Britovšek (ana.britovsek@gmail.com), Tina Bizan (tina.bizan@gmail.com), Gasper Cerar (cerar.gasper@gmail.com), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@tiera.net), Matjaž Kerman (teskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Medved (nina.medved@quest.arnes.si), Frane Morela (frane.morela@quest.arnes.si), Jemaja Modic (jemaja.modic@gmail.com), Boris Mrak (boris.mrak@ovos.si), Luka Rems (luka.rems@gmail.com) in Tomaz Smigajda (smigajda@gmail.com). **Lektoriranje:** Ada Stele (ada.stele@gmail.com).

Ustanovitelj: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Paranova 33. **TABOR** sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Paranova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org. **WWW:** http://www.zts.org. Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna naročnina je 20,86 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-01014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Uloščimo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi teden v mesecu. ODV je vrščen v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

SCOUTS®

Taborniki ustvarjamo boljši svet

				SESTAVIL: MATJAZ KERMAN	MOZOLJAVEC (NEKDO, KI IMA AKNE)	GOMILA	FEMORALNA ARTERIJA	VRSTA VIŠNJE	TABOR	KRATICA ZA OSEBNI RAČUNALNIK	AVSTRALSKA PISATELJICA HEARN (SIDJA MESEČINE)	OTOK ČAROVNICE KIRKE	SLOVENSKI LITERARNI ZGODOVINAR IN KRITIK KERMAUNER		
				NEKDANJA ZNAMKA FILMOV ZA FOTOPARATE					STRAN						
				PRIDEVNIK (LATINSKO)											
				UPEPELITEV											
				PRIPADNIK NOMADOV								GERMANSKI OREL			
KATRAN								RUSJANOVO LETALO							
TABOR	SPONA, VEZ	NABIRKA, ZBIRKA	ZNAK ZA ERBIJ SL. HOKEJIST MURIČ		AM. PEVEC LOU POPULARNA ŠVEDSKA ČOKOLADICA					NAJVIŠJA KARTA					
AVAR				PREBITVALKA DANSKE VICTORIAN NEURO INSTITUTE						SLOVENSKI IGRALEC IVO	DOLGOREPA PISANA PAPIGA	MLEČNI IZDELEK			
KOVINSKI SOD, PONAVALI IZ ALUMINJA				IGRA PRI TAROKU ENAKA SOGLASNIKA					NIZEK MOŠKI GLAS NIKELJ						
6. SKLON V SLOVENŠČINI							JEZERO NA FINSKEM								
NASLOV PESMI KANTAVTORJA IZTOKA MLAKARJA							STROKOVNJAK ZA PRIDELAVO VINA								

Iz taborniške pesmarice Dviga Slovenija zastave

Gasper Cerar

Siddharta&gosti

Jaka Bevk - Šeki

E
Nekaj se prebuja v zraku,
A
nekaj se zgodilo bo,
E
zvezde so prižgane v mraku,
A
pravo pot nam kažejo.

E
Ni nas strah nikogar pred nami,
A
ni nas strah prevar in psov,
E
skupaj spet na tekmi smo zbrani,
A
zmaga z nami gre domov.

Am E C D Hm
Naj kar govorijo nesmisle in laži,
C A D E
čas je, da povemo, kdo smo mi,

E G Hm F#m
Dviga Slovenija zastave v ponos,
A E G Hm F#m D
našim junakom ta pesem naj da krila in moč,

E G Hm F#m
dviga Slovenija zastave v ponos,
A E G A
našim junakom ta pesem naj da moč.

E
000 000 .....
A
000 000 000.....
E
000 000 .....
A
000 000 000.....

E
Vse glasneje bobni grmijo,
A
vse glasneje pojemo,
E
naj se sliši to melodijo,
A
tja na stran nasprotnikov.

E
Ni nas strah nikogar pred nami,
A
ni nas strah prevar in psov,
E
skupaj spet na tekmi smo zbrani,
A D
zmaga z nami gre domov!

Refren 2x

Koledar poletnih akcij

Tadeja Rome

24.-31. julij - Lokostrelska tečaja - LZS

Tečaja - Tečaj za vaditelje lokostrelstva in Tečaj za učitelja lokostrelstva 1 - bosta potekala v Gozdni šoli ZTS v Bohinju. Cena bivanja v GS je 140 €.

Več informacij najdete na www.rutka.net.

22.-28. avgust - MZT vodniški tečaj za delo z GG

Ob zadostnem številu prijav bo potekal na tabornem prostoru v Idrskem pri Kobaridu.

Več informacij najdete na www.rutka.net.

Foto: Žan Kuralt

2. oktober - MČ Vesela srečanja - MZT

Vsakoletno jesensko srečanje ljubljanskih MČ-jev bo potekalo v soboto, 2. oktobra, za Bežigradom v Ljubljani.

Več informacij še sledi.

Foto: Žan Kuralt

21.-29. avgust - Tečaj orientacije in topografije, Gozdna šola Bohinj

Po dolgih letih bo potekal začetni in nadaljevalni tečaj orientacije in topografije.

Prijave preko VESPE na <http://orientacija.rutka.net>.

Več informacij najdete na www.rutka.net.

22.-30. avgust - MZT vodniški tečaj za delo z MČ

Potekal bo na tabornem prostoru v Idrskem pri Kobaridu.

Več informacij najdete na www.rutka.net.

Foto: Neža Zajc

9. oktober - Zlata puščica - RTT

Lokostrelsko tekmovanje Zlata puščica bo potekalo 9. oktobra v okolici Ljubljane.

Več informacij še sledi, tudi na <http://rtt.rutka.net>.

ROT 2010

**Rod Stane Žagar mlajši v sodelovanju z
Zvezo tabornikov občine Kranj
ob 30. obletnici delovanja rodu vabi
na nepozabno avanturo po Gorenjski**

zadnji teden septembra

se vidimo v

Kranju

DOTIK

SiNi

Kraljestvo

Pojdi z menoj v hlad gozda,
pobegni daleč stran od tega vročega sveta.

V tem kraljestvu senc in šelestenja ...
dobil boš energijo in novo moč življenja.

Daj, prisluhni kdaj šepetu nagajivih gozdnih vil in škratov
in dobro si oglej igro senc in sončnih žarkov.

Le oni ti lahko povedo sveto skrivnost gozda ...

seveda le, če spoštuješ in verjameš v gozdnega duha.

Pridi, zdaj, takoj!

Vabljen si v hlad kraljestva gozdnega.

Natančno odmerjen strel. Foto: SiNi

Območni mnogoboj v Šoštanju

Mali požigalci tik pred dejanjem. Foto: SiNi

zadnja plat
Polji fotografije na
zadnjaplatt@gmail.com

Močvirci se mamo radi, radi, radi, radi. Foto: Polona Žehelj

Izlet RMT v Srbijo

Lačen Močvir'c pri kosilu med potepanjem po Srbiji. Foto: Polona Žehelj

Kdo bo rešil Urško? Foto: SiNi

Gardalandovci na kupu. Foto: SiNi

RPG izlet v Gardaland

Ali še vedno ne veste,

kam boste šli na jesenske počitnice ali kje bi priredili rodov posvet?

Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/490 888 in si zagotovite prostor.